

La victòria a comarques

Els acomiadaments de dos corresponsals, rebutjats per un jutge i la pressió sindical

El sector dels corresponsals ha obtingut en les darreres setmanes dues victòries en el terreny sindical i en el jurídic que reforcen les seves reivindicacions de ser considerats com uns redactors més de la plantilla dels mitjans. Les victòries han tingut casualment (o no) el mateix escenari que és El Periódico de Catalunya. El rotatiu d'Antoni Asensio, amb poques setmanes de diferència, havia acomiadat els seus corresponsals a Lleida i el Baix Llobregat, Josep Maria Armengol i Xavier Adell respectivament.

En el primer cas, Josep Maria Armengol, un jutge social, ha estimat que la relació del corresponsal amb el mitjà és de tipus laboral i que per tant calia dictaminar l'acomiadament com a improcedent. En la sentència s'estima que el grau de dependència organitzativa i funcional dels corresponsals és prou evident per rebutjar el caràcter civil de la relació establerta, tal com entenen algunes empreses. En el cas d'Adell, la pressió sindical, la solidaritat dels redactors d'El Periódico i de la resta de corresponsals a la comarca i la de l'SPC, va forçar l'empresa a fer marxa enrere en un acomiadament fet arran de les pressions d'un alcalde, el de l'Hospitalet, a qui no agradaven les cròniques del company.

No es tracta ara de carregar les tintes sobre un mitjà determinat, perquè la majoria d'aquests mitjans actuen de manera similar. Aquesta sentència i la mobilització que ha generat el cas Adell ha de moure les empreses a la reflexió i afrontar d'una vegada per totes una negociació amb els sindicats per regularitzar un dels sectors laborals més desprotegits. Els casos concrets que aquí ens ocupen no són situacions aïllades. Les pressions als periodistes que fan informació a comarques són el pa de cada dia i mentre hi hagi un corresponsal sense contracte, un nou cas Armengol sempre serà possible.

(Pàgina 5)

ÁLVARO MONGE

Les agressions als informadors, un recurs dels intolerants

En els darrers mesos s'han reproduït les agressions contra redactors, fotògrafs i càmeres de televisió quan es limitaven a treballar i a fer el seguiment informatiu de determinats esdeveniments. El darrer episodi va succeir el passat 15 de juliol, a Terrassa, al barri de Ca n'Anglada on es van produir diversos incidents de caràcter racista. Els informadors van ser escridassats pels

assistents a una manifestació i fins i tot van haver-hi enfrontaments verbals i agressions. Al fotògraf de *La Vanguardia* li van trencar el flash i al d'*El Periódico* li van prendre els carrets. La fotografia correspon al càmera de Canal+ Jordi Rosal, que va ser agredit quan feia seguiment a Canaletes dels actes de celebració de la victòria del Barça a la lliga de futbol.

(Pàgina 7)

Sumari

- 3 El Sindicat de Periodistes d'Andalusia naixerà el proper mes d'octubre
- 4 L'SPC impulsa un nou pla de formació continuada per a periodistes
- 4 Compromís de les empreses a acabar amb l'abús dels becaris
- 9 El Sindicat presenta la Declaració "La defensa dels mitjans públics n'exigeix la reforma"
- 10 El TSJC anul·la l'acord de conveni entre TV3 i l'anterior comitè d'empresa
- 11 L'altra guerra als Balcans. Ajuda als periodistes albanokosovars

M. Guerrero: "els mitjans hem contribuït al fet que ningú no sàpiga què passa a Colòmbia"

ESTHER MIRA

Mariela Guerrero és cap d'investigacions de la *Revista Alternativa* de Colòmbia, un dels pocs mitjans de comunicació independents del país. La seva trajectòria periodística l'ha convertida en una especialista en paramilitarisme, guerrilla i drets humans, però també en el blanc i l'objectiu de contínues amenaces i pressions, com molts dels seus companys i companyes, avui simples estadístiques que han fet de Colòmbia el lloc del món amb més periodistes assassinats els darrers anys. El futur de Colòmbia, després de més de quatre dècades de guerra civil larvada i amb un difícil i entrebancat procés de pau, és

incert i penja d'arriscats equilibris polítics i socials.

▪ Es pot fer avui periodisme d'investigació a Colòmbia?

- Crec que el dret a dubtar que hem de tenir tots els periodistes a qualsevol lloc s'ha anat perdent i que l'ètica dels valors del periodisme s'ha globalitzat en una pèrdua d'identitat general. Això passa a Colòmbia, com a qualsevol altre lloc, d'una manera molt dura i ha comportat una pèrdua d'interès i també la falta de posicions crítiques en la majoria dels periodistes. Avui dia el periodisme d'investigació al meu país ha desaparegut de gairebé tots els mitjans i són molt pocs els que s'atreveixen a

(continua a pàgina 12)

La contractació marca l'actuació del Sindicat a les diferents negociacions

La contractació s'ha convertit en un dels aspectes principals de les negociacions en les quals ha participat el Sindicat de Periodistes de Catalunya en els darrers mesos. Tant en els convenis en què s'ha intervingut com en les negociacions dutes a terme arran de diferents conflictes que han aparegut en diversos mitjans, aquesta ha estat una de les qüestions cabdals que s'han posat sobre la taula.

Moltes de les intervencions que l'SPC ha fet han estat arran de les reivindicacions plantejades pel col·lectiu de fotògrafs. La presència del Sindicat en aquestes mobilitzacions ha comportat l'increment de l'afiliació, sobretot de fotoperiodistes, fins el punt que fa molt poques setmanes s'ha constituït la secció sindical de fotògrafs de l'SPC.

Al marge d'això, les eleccions sindicals celebrades fins ara confirmen el paper preponderant que el Sindicat té a la pràctica totalitat de les redaccions dels mitjans de comunicació catalans. En el conjunt de les empreses, la seva representativitat supera el 30%.

D'un total de 233 membres de comitès d'empresa, 70 ho són de l'SPC. Si, tal com deïem, ho circumscriu a les redaccions, aquest percentatge s'aproxima al 75%.

(Pàgines 6 i 7)

Sis anys d'SPC

Aquest mes de juny el Sindicat de Periodistes de Catalunya ha complert sis anys. Si repassem els objectius que en el moment de crear el Sindicat ens plantejàvem, veurem que hi ha una gran feina feta, que ja s'ha anat explicant al llarg de totes les edicions de *Fil Directe*. No es tracta de fer una Editorial d'autocomplaença ni de mirar-nos el melic. Es tracta de sentir-nos orgullosos de la feina feta i esperançats per la que encara ens queda per fer. Un dels objectius que ens vam marcar a l'inici ja gairebé l'estem fregant. És la Confederació Estatal de Sindicats de Periodistes. No és que aquest hagi de ser necessàriament el seu nom definitiu, però aquesta és la idea que ja vam plantejar al Congrés Constituent de les Cotxeres de Sants.

Ja ho dèiem a l'edició anterior de *Fil Directe* quan parlàvem del Congrés Constituent del Sindicat de Periodistes de Madrid. El següent pas havia de ser la confederació de sindicats de periodistes. A l'SPC i a l'SPM, cal afegir la Unió de Treballadors de la Comunicació del País Basc i el proper naixement del Sindicat de Periodistes d'Andalusia. És suficient per començar, però, de manera constant, arriben veus al Sindicat des de diferents punts de l'Estat demanant informació, ajuda, col·laboració sobre diferents qüestions: Mallorca, Sòria, Astúries són llocs tan llunyans com propers; són els problemes que pateixen els periodistes d'aquests i altres llocs de l'Estat espanyol.

Sobre la taula del ministre de Treball hi ha proposta legislativa per regular la figura del col·laborador periodístic. És la proposta que va néixer a Catalunya però que ja està assumida pels periodistes d'arreu de l'Estat. L'ens que aglutinarà els periodistes espanyols tindrà un paper predominant en la negociació d'un conveni marc. L'extensió a nivell d'Estat del conveni d'*El Norte de Castilla* és un bon inici per a tots aquells mitjans sense conveni,

però insuficient per regular i establir les bases mínimes per als periodistes d'arreu de l'Estat.

L'SPC, assumint la seva tasca capdavantera en aquest tema, ja ha començat a treballar en propostes de funcionament i d'organització de la futura confederació. La confederació s'haurà d'ocupar d'una qüestió tan impor-

tant com els drets d'autor, qüestió que fins ara només tenen assumida els fotògrafs, però que "els plumilles" faran bé de plantejar-se la necessitat que els seus drets siguin respectats. Sobretot si la patronal veu que aquesta pot ser una manera d'incrementar també els seus ingressos.

L'SPC ha aprofitat el temps en aquests sis anys. No ha arribat a tot arreu on hauria volgut arribar, però probablement si s'haguessin involucrat més companys en la tasca del dia a dia ens hauríem quedat més a la vora dels nostres objectius. En aquests moments és força impensable l'absència del Sindicat en les negociacions sobre qüestions que afecten els periodistes. Aquesta és la nostra força. Però no ens hem d'adormir, hem de seguir creixent i per això necessitem més implicació del sector en la tasca sindical. L'SPC, en el marc de la futura confederació, necessita nous horitzons, sense oblidar que cal treballar també a cada racó de la professió on hi ha un periodista en situació precària o, pitjor encara, sense cap tipus de situació.

Hem fet sis anys. N'hem de fer més, però per això hem de ser més. Des de *Fil Directe* volem fer una crida als companys perquè donin suport i col·laborin en la tasca sindical. A les empreses, per mitjà de les seccions sindicals, dels comitès d'empresa, etc. tenim molts fronts oberts. Acabar amb l'abús dels becaris, uns mitjans públics sense manipulacions dels governs de torn, una contractació força precària en molts mitjans, uns drets d'autoria ignorats... són tantes les coses per fer, que ens calen més mans.

Fa sis anys hi havia coses que veïem molt lluny i que ara les tenim a l'abast de la mà. Que no ens les arrabassin és el compromís que tenim amb nosaltres mateixos.

Hem fet sis anys i, com deien a Madrid, "ja por la séptima!"

L'SPC i l'SPM aporten la seva experiència a la gestora del Sindicat de Periodistes d'Andalusia

El passat 19 de juny es va celebrar a Madrid una reunió entre representants de l'SPC i de l'SPM amb membres de la gestora del Sindicat de Periodistes d'Andalusia per explicar a fons com s'han desenvolupat els respectius processos de constitució i creixement. Els companys andalusos estaven especialment interessats en tot el material elaborat sobre principis bàsics d'un sindicat professional, els àmbits d'actuació, els estatuts i les diferents interpretacions sobre les diverses qüestions que es susciten en l'inici d'un procés com aquest.

L'SPC i l'SPM van aprofitar la trobada per tractar un seguit de qüestions en les quals estem

implicades les dues organitzacions. Les més importants eren tancar el conveni de col·laboració entre els dos sindicats i començar a sentar els fonaments del que serà la futura confederació de sindicats de periodistes d'Espanya. Un dels principis fonamentals és que la confederació s'estructuri a partir de sindicats sobirans autonòmics.

Aquests moments són de gran importància per al futur de la confederació perquè a molts llocs de l'Estat hi ha moltes ànsies de canviar les estructures organitzatives dels periodistes i la fórmula sindical impulsada des de Catalunya és vista amb interès en una gran part d'Espanya

L'SPC segueix incrementant l'oferta de serveis als afiliats

La secretaria de Serveis de l'SPC segueix treballant per ampliar l'oferta que en aquesta matèria es fa al conjunt de l'afiliació. Tots els que hi havia fins a finals d'any estan recollits a la "La Guia de Serveis" que ha editat el Sindicat. A través de *Fil Directe* us anirem informant de les novetats, tot i que des de la secretaria s'envia completa informació de totes elles. En un futur estaran també a la pàgina web que s'està actualitzant aquests dies.

Les darreres incorporacions de nous serveis són un metge de capçalera, el club Aiguajoc, Clínicum i l'asseguradora Royal Sun Alliance. El servei de metge de família és atès pels doctors

Alonso Molas i Alonso Camps, amb tarifes de 3.500 pessetes la primera visita i 2.500 pessetes les següents. Clínicum Assegurances ofereix una pòlissa molt beneficiosa per al titular i familiars que inclou assistència mèdica i quirúrgica, medicina natural i accidents laborals i de trànsit. Respecta l'antiguitat d'altres pòlisses.

Royal Sun Alliance fa una oferta especial d'estalvi, assegurances a dones soles i pòlisses personalitzades. Finalment, el club Aiguajoc ha renovat la seva oferta que ja teniu a la Guia de Serveis de l'SPC. Qualsevol consulta us l'atendrem a la secretaria del Sindicat

Sisplau, doneu-nos el vostre e-mail per agilitar les trameses

El Sindicat acaba de renovar el seu equipament informàtic la qual cosa permet millorar moltes de les prestacions que en aquest terreny havien quedat massa coixes en els darrers temps. Per tal d'agilitar les trameses que des de la secretaria es fan sobre convocatòries, informació, comunicats... us agraïm que ens facilitéssiu, els que en tingueu, la vostra adreça de correu electrònic. Això suposarà un gran estalvi pel Sindicat en trameses, paper, fotocòpies i rebreu les comunicacions amb molta més rapidesa. L'e-mail de l'SPC el teniu a la contraportada.

Butlleta d'afiliació

En/Na (nom i cognoms)
 NIF Situació laboral (actiu o atur)
 Empresa on treballa
 Categoria / càrrec
 Domicili de la feina Telèfon
 Domicili particular Telèfon
 s'inscriu en el Sindicat de Periodistes de Catalunya i accepta el càrrec al seu compte bancari de les quotes establertes

Quota mensual en funció dels ingressos nets mensuals: **A.** Aturats, quota: 500 ptes.
 B. Fins a 100.000 pessetes, quota: 1.100 ptes. **C.** Fins a 200.000 ptes., quota: 1.600 ptes. **D.** Fins a 300.000 ptes., quota: 2.100 ptes. **E.** Més de 300.000 ptes., quota: 2.600 ptes.

Podeu enviar la butlleta a: Sindicat de Periodistes de Catalunya.
 Ronda Universitat, 20, 3er. 1ª. 08007- Barcelona

Domiciliació de les quotes

Banc/Caixa
 Agència número
 Adreça
 Codi Postal Població Província

Senyors:

Agrairé que s'atenguin, a partir d'ara, els rebuts que periòdicament seran presentats al cobrament pel "Sindicat de Periodistes de Catalunya, amb càrrec al meu compte corrent / llibreta nº a nom de

Atentament,
Signat (nom i cognoms)

L'hora dels sindicats

El Sindicat de Periodistes Andalusos naixerà a l'octubre

DARDO GÓMEZ

En els darrers mesos la dinàmica del desenvolupament de l'activitat sindical dels periodistes dins de l'Estat espanyol s'està definint clarament per la recerca de respostes a la situació laboral apostant per l'impuls de sindicats professionals. El Sindicat de Periodistes de Madrid ja està molt a prop de superar el llistó dels 300 afiliats i tan important com això és la seva presència en els comitès d'empresa de diversos mitjans. A TVE (1), a Onda Cero (3), a *Cambio16* (1) i la primera presentació amb les seves pròpies sigles a Radio Voz, on van obtenir el 91% dels vots i el total dels cinc membres del comitè d'empresa. Al mateix temps han format seccions sindicals a TVE, RNE, EFE i s'està constituint la secció sindical de gabinets de comunicació.

El model català

Per la seva banda, la comissió gestora del Sindicat de Periodistes d'Andalusia continua avançant en la redacció dels seus estatuts i han confirmat la convocatòria del Congrés Constituent per al proper mes d'octubre. Mentrestant, el nombre dels seus preafiliats ha crescut de manera extraordinària i actualment ja han superat la xifra de 200. El passat 13 de març es va reunir a Mollina, a la província de Màlaga, la gestora del Sindicat de Periodistes d'Andalusia, que es va escollir al I Congrés de Periodistes Andalusos. Una de les resolucions de la gestora va ser aprovar el manifest que reproduïm en aquesta mateixa pàgina.

En la darrera reunió de la gestora, el 26 de juny, es va decidir convocar el Congrés Constituent per a finals del mes d'octubre o

En aquesta assemblea va començar a gestar-se l'SPM. L'exemple el comença a seguir molta gent

principis del de novembre a la ciutat d'Antequera, a la província de Jaen. Ja han elaborat un avantprojecte d'estatuts. Una setmana abans, la gestora es va reunir a Madrid amb representants de l'SPC i l'SPM en una trobada de treball sobre l'experiència viscuda ja a Madrid i Catalunya.

Al mateix temps, també s'ha obert el debat entre els periodistes valencians entre si el que cal fer és un Col·legi Professional o un Sindicat. El darrer número de

la revista Periodistes, la publicació de la Unió de Periodistes del País Valencià, s'ha dedicat monogràficament a portar documentació i opinions al debat que tenen obert els col·legues valencians.

Una situació similar s'està vivint dins de la FAPE. En el seu darrer congrés, el consell ha proposat impulsar un sindicat basat en una estructura autonòmica i integrar-los "mitjançant els oportuns convenis [...] amb els sindicats

existents o en vies de creació amb la finalitat d'unificar al màxim un moviment sindical". En tots aquests processos el nostre sindicat participa activament davant la demanda dels companys de les diferents autonomies i, tal com l'SPM, s'ha convertit en la referència obligada. Ja és normal sentir parlar als debats dels sindicats naixents "del model català".

Al marge de tot això, la Federación de Asociaciones de la Prensa de España (FAPE) està en un procés de debat sobre el seu futur. En la seva darrera assemblea celebrada a Santander van emplaçar-se a definir-se abans de final d'any sobre l'organització a adoptar per fer front a les necessitats dels periodistes.

▼
Els companys valencians han iniciat el debat sobre la conveniència de crear un sindicat

Manifest per a la creació d'un sindicat de periodistes a Andalusia

El recent I Congrés de Periodistes d'Andalusia ha posat de manifest l'existència d'una situació difícilment tolerable avui en l'exercici de la professió. Les situacions d'abús laboral, d'excés d'hores de treball, de contractes en precari, de sous de misèria, fins i tot, d'absència total de sous, d'explotació encoberta en fórmules legals són avui molt més freqüents que fa uns anys. Fins i tot tenen lloc amb un desvergonyiment cada cop més gran en aquesta professió que en la resta, que són la immensa majoria. Es tracta, a més, de situacions a les quals les administracions no semblen disposades a posar fi i que, fins i tot, a vegades mantenen a base de degenerar o incomplir situacions llargament establertes.

Hi ha diversos motius que fan que l'oposició dels treballadors de la informació a aquests abusos no sigui tan contundent com caldria i fins i tot que el nivell de sindicalització als mitjans de comunicació sigui molt escàs. Desenvolupar una tasca com la de facilitar informació als ciutadans sembla que comporta un impediment perquè en aquesta professió s'exerceixi un sindicalisme al nivell de les necessitats existents.

D'aquí que sigui necessari crear un instrument que aglutini a la majoria dels qui intervenen directament en l'elaboració dels continguts informatius en les seves molt diverses facetes i des dels diferents mitjans, empreses i altres òrgans de comunicació que existeixen avui dia. Aquest instrument ha d'estar obert als professionals desocupats, com també a les diverses formes d'exercici de la professió, ha de ser democràtic, plural, professional, de classe, progressista i independent de qualsevol altra organització, però amb relació de caràcter especial amb les que tenen la seva raó de ser en l'exercici de la professió periodística.

El caràcter dels problemes més greus a què fa front l'exercici d'informar fa aconsellable que aquest instrument sigui un sindicat que tingui com a objectiu principal la dignificació de les condicions de treball de la professió. Aquest sindicat creiem que ha de ser d'àmbit territorial andalusí però amb una clara vocació de federar-se en una organització que compregui tot l'Estat espanyol, ja que així ho aconsellen tant la dimensió assolida per les empreses periodístiques que hi ha avui a Andalusia com la identitat dels problemes detectats.

A conseqüència de tot això, la comissió gestora sorgida del I Congrés de Periodistes d'Andalusia, reunida en assemblea amb tots els professionals de la informació que ho han estimat convenient i amb representants de les associacions de la premsa i de la federació que les agrupa a Andalusia, acorda obrir el procés de constitució del Sindicat de Periodistes d'Andalusia al qual crida a adherir-se a tots els qui participen directament en l'elaboració dels continguts informatius de la nostra terra.

El grup Correo posa traves a la negociació del conveni d'El Norte de Castilla

La manca d'acord afecta al conjunt dels diaris després de la seva extensió estatal

FIL DIRECTE

L'extensió estatal del conveni d'El Norte de Castilla semblava que havia de ser el tret de sortida del futur conveni marc de la premsa diària. En realitat ho és molt més del que semblava perquè el que tenia tots els visos de ser una negociació rutinària va quedar frenat en sec un cop es va veure la transcendència de l'acord final. El conveni d'El Norte de Castilla s'havia de convertir en el nord de la premsa diària pel que fa a regulació laboral i això ha espantat els seus editors.

El grup basc d'El Correo, a qui pertany el rotatiu castellà, ha posat el fre i ha buscat tota mena d'ardids per endarrerir les converses que han arribat a provocar mesures de pressió per part dels treballadors. No només per la "responsabilitat" que li ha caigut a sobre enfront el conjunt de les empreses periodístiques de l'Estat, sinó també dins del seu propi grup, on hi ha diaris en els quals els treballadors estan en pitjors

condicions que les d'El Norte de Castilla.

La manca d'acord en el conveni, sobretot en temes econòmics, ha fet que les dues parts acceptessin la intervenció d'un àrbitre que és Alberto Ambrós, director general de Treball de la Junta de Castilla-Lleó. En el moment de tancar aquesta edició de *Fil Directe* encara no es coneixia el seu dictàmen però s'estava a l'espera que ho fos d'un moment a l'altre. L'empresa, acceptant aquesta fórmula, disminueix la seva quota de responsabilitat davant l'eventualitat que el conveni que en resulti no agradi al conjunt de l'empresariat de premsa diària.

Actualment, la xifra de diaris sense conveni i que per tant es podrien beneficiar de la signatura del d'El Norte de Castilla és aproximadament d'un 26% del total de la premsa diària, tot i que la xifra pot haver canviat lleugerament ja que hi ha diaris empresarialment independents que han estat adquirits per grups de premsa.

L'SPC impulsa un nou pla de formació continuada

NÚRIA CORNET

Tal com hem fet els darrers anys, continuem i ampliem des de l'SPC la nostra tasca d'impulsar la formació professional continuada per als treballadors i treballadores dels mitjans de comunicació. Potser abans de començar les vacances d'estiu, i sense ànim de fer-me pesada, voldria recordar-vos la importància que té el fet de renovar i ampliar les qualificacions professionals en un món com el nostre cada vegada més competitiu i amb més reestructuracions d'empreses.

És amb aquesta convicció i també amb la mirada posada a l'alt preu dels cursos que s'ofereixen per a les persones que treballen al nostre àmbit professional que us torno a insistir i aquesta vegada des de les pàgines de *Fil Directe* sobre la importància que té la formació continuada. Aquests cursos es desenvolupen en el marc dels programes de formació finançats per la Fundació para la Formación Continua (FORCEM). El Sindicat de Periodistes de Catalunya ha arribat a un acord amb l'empresa Fons Formació, amb una experiència de quasi quinze anys en el terreny del reciclatge professional dels treballadors, per desenvolupar un pla agrupat de sector.

Els cursos es poden desenvolupar a les aules d'aquesta empresa de formació, al carrer Om, prop de Drassanes. Una altra possibilitat és re-

ANTONIO NODAR

La formació dels periodistes no s'acaba a les aules de la facultat

litzar les accions formatives en les instal·lacions de la mateixa empresa sempre que s'aconsegueixi un mínim de deu persones interessades en un mateix curs.

Des d'aquí em permeto recordar als comitès d'empresa i a les delegacions sindicals que el Pla Forcem'99 ja és en marxa i per al qual se'ns ha concedit finançament per a uns trenta cursos que us detallem a la peça del costat. Aquest pla s'ha

de completar a finals d'any. Seria una pena que deixéssim passar per davant nostre una eina tan important i fonamen-

tal com és la formació continuada que encara que exigeix un esforç addicional després d'una jornada de treball i estrès potser ens pot obrir noves finestres en un món tan global com aquest, qui sap si per mitjà d'Internet i confecció de pàgines web, un nou idioma, una especialització periodística diferent o una modulació de veu que ens fa molta falta a vegades perquè se'ns escolti ben bé a tot arreu.

Per poder participar als cursos, cal que demaneu als representants dels treballadors i treballadores els cursos programats, si és que encara no els teniu penjats als taulers d'anuncis, o adreceu-vos directament al Sindicat. Els cursos FORCEM estan destinats a les persones que estiguin

Oferta de cursos per al pla de formació continuada FORCEM'99

- ◆ Idiomes
- ◆ Eines Informàtiques
 - Introducció al Windows
 - Base de Dades i Full de Càlcul
 - Creació i edició multimèdia
 - Internet
 - Processador de textos
 - Power point
 - Tractament Digital de la Imatge
 - Disseny i maquet. de publicacions
 - Project
- ◆ Periodisme d'Investigació
- ◆ Edició Periodística
- ◆ Ràdio i Televisió
- ◆ Fotografia Periodística
- ◆ Relacions Laborals i Negociació Col·lectiva
- ◆ Eines de Gestió

La formació és una eina bàsica davant els canvis tecnològics

donats d'alta a la Seguretat Social, sigui en el règim general o com a autònoms, ja que aquests cursos es financen per mitjà de les cotitzacions a la Seguretat Social. L'SPC està preparant una oferta específica de cursos de formació per a treballadors en atur subvencionats pel departament de Treball. D'aquesta futura oferta ja n'informarem més endavant.

Les empreses es comprometen al departament de Treball a acabar amb l'abús dels becaris

ANNA COMAS

El dia 18 de maig, a la seu del departament de Treball, es va fer la segona reunió convocada pel servei de mediació de la conselleria sobre la problemàtica creada pels estudiants en pràctiques als mitjans de comunicació. Quina problemàtica? Ja n'hem parlat sovint al *Fil Directe*. La que propicia que els estudiants en pràctiques, mal anomenats "becaris" atès que no cobren cap beca, tirin endavant la programació informativa de la majoria de mitjans, sobre tot àudio-visuals, ocupant llocs de feina estructurals i sense

representant d'El Periódico, a fer-ho en nom de la premsa diària. Des de l'SPC s'ha fet arribar la documentació a la premsa comarcal i a les emissores de ràdio i cadenes de televisió pri-

vades i també a les de titularitat municipal. Atès el consens que hi ha al voltant de la proposta de l'SPC, és molt probable que les pràctiques del curs vinent a les empreses de comunicació ja es regeixin per un nou document-marc capaç de garantir una formació íntegra dels estudiants, que no afavoreixi els abusos i salvaguardi l'acompliment a les empreses de la legislació laboral i del rigor professional.

El passat 16 de juny ja es va celebrar la primera reunió de la comissió redactora del conveni marc sobre el treball dels estudiants en pràctiques. Per primer cop hi van assistir representants d'emissores privades de ràdio.

servei de mediació del departament de Treball les tres universitats, CCOO, UGT, el degà del Col·legi de Periodistes, Salvador Alsius, representants de les empreses del diari *Avui*, de les agències EFE i Europa Press, TVE, RNE, COM Ràdio, Barcelona TV i *El Periódico de Catalunya*. També van assistir-hi membres d'alguns comitès d'empresa, estudiants de les tres universitats i, òbviament, l'SPC que va posar damunt la taula la seva proposta de regulació de les pràctiques com a document base de discussió.

Totes les parts presents a la reunió van assumir aquesta proposta i van acordar formar una comissió per redactar un document marc o un protocol que pugui ser assumit o consensuat per totes les parts i n'obligui moralment l'acompliment.

Des del departament de Treball es va insistir que ara la pilota quedava al teulat de les parts afectades, que no hi podia haver obligatorietat legal per acceptar aquest futur document i que una dificultat afegida era l'absència d'una patronal de premsa i tam-

M. TRIGUEROS

Un grup d'estudiants de periodisme de l'UAB

bé la no assistència a cap de les dues reunions de representants de TV3 ni de Catalunya Ràdio.

Totes les parts presents a la reunió es van comprometre a acceptar el document-marc i els comitès assistents, a fer-lo complir com a punt de referència. Es va parlar de fer arribar al Comissionat d'Universitats les conclusions dels treballs de la comissió redactora del protocol, també com a administració intermedia-

ria amb el Ministeri d'Educació i Ciència, responsable del decret de 1994 que regula les pràctiques dels estudiants universitaris a les empreses, un text tan ambigu que ha donat lloc a tota mena d'abusos.

L'SPC es va encarregar de convocar la reunió de la comissió redactora del document-marc. De les empreses presents, TVE es va comprometre a representar els mitjans àudio-visuals i el

És possible que el pròxim curs les pràctiques ja es regeixin amb un nou esquema

Xavier Adell, readmès

Aquest cas demostra que cap administració és aliena a les pressions polítiques sobre els periodistes

FIL DIRECTE

El corresponsal d'*El Periódico de Catalunya* a la comarca del Baix Llobregat, Xavier Adell, ha estat readmès en el seu lloc de treball després que la direcció del rotatiu el cessés en les seves funcions a causa de les pressions de l'alcalde de l'Hospitalet, Celestino Corbacho, arran d'uns reportatges sobre l'actualitat electoral per al 13-J. Els fets van succeir al final del mes de maig, als primers dies de la campanya electoral dels passats comicis municipals.

Adell va rebre el suport del conjunt dels periodistes que cobreixen la informació al Baix Llobregat i de l'assemblea de redacció del diari. Els corresponsals van denunciar en un comunicat públic firmat per més de 50 professionals de la comarca "les actituds demostrades reiteradament per polítics i alts càrrecs de determinats ajuntaments que pressionen sistemàticament les empreses de comunicació davant qualsevol informació que no coincideixi amb la seva opinió". Els periodistes del Baix Llobregat afirmaven també que la mesura "és un atac directe a la llibertat d'expressió i coarta la nostra pràctica laboral quotidiana, ja que el fet de fer

reflectir qualsevol realitat que no agradi a determinats equips de govern pot costar-nos el nostre lloc de treball".

La redacció d'*El Periódico* va criticar l'actuació de la direcció del rotatiu i va considerar "fora de lloc la intervenció de l'alcalde de l'Hospitalet" i d'"injusta i desproporcionada" la decisió de l'empresa. L'SPC també va emetre una nota de suport al company Adell en la qual es rebutjaven les actituds caciquistes contra els informadors. Pel Sindicat, "el rerefons continua essent la desprotecció laboral dels corresponsals i els col·laboradors,

L'assemblea del diari, els corresponsals a la comarca del Baix Llobregat i l'SPC van rebutjar l'acomiadament

que constitueix una veritable espasa de Dàmocles sobre la seva estabilitat i sobre la seva llibertat per informar".

Tota la batalla en favor d'aquest periodista, que desenvolupa la seva tasca a *El Periódico* des de fa quatre anys, ha servit per forçar *El Periódico* a fer marxa enrere i a reconèixer a la pràctica

La redacció d'*El Periódico de Catalunya*

ALVARO MONGE

la relació laboral dels corresponsals. Si no fos així, com es pot sancionar amb una falta greu -així qualifica l'empresa l'actuació del seu corresponsal- una persona que no està en plantilla?

Els periodistes del Maresme se senten discriminat

Els periodistes que treballen a la comarca del Maresme van emetre fa unes setmanes un comunicat en el qual es queixaven del tracte de favor rebut per TV3 i Catalunya Informació en motiu de l'arribada a Catalunya dels refugiats albanokosovars, víctimes de la guerra a l'antiga Iugoslàvia. Situacions d'aquestes no és la primera vegada que es produeixen quan determinades entitats i institucions donen facilitats diferents a la tasca dels professionals de la informació, segons el mitjà del qual provenen.

A *Fil Directe* reproduïm a continuació el comunicat que els companys del Maresme van fer públic en aquella ocasió:

Els corresponsals i mitjans que treballen a la comarca del Maresme denuncien l'evident tracte de favor donat a TV3 i Catalunya Ràdio pel que fa al cobriment informatiu de l'arribada dels refugiats albanokosovars a Catalunya que s'ha posat de manifest amb l'emissió ahir del reportatge "Lluny de Kosovo" en el programa 30 minuts, així com del reportatge radiofònic emès per Catalunya Informació. Mentre la resta de periodistes i corresponsals denuncien que el passat divendres dia 4 de juny es va convocar una jornada de portes obertes per atendre els mitjans de comunicació i permetre l'accés de tots al centre La Conreria de Tiana. La visita, però, va ser desconvocada un dia abans sense explicar els motius. Aquesta jornada de portes obertes "per la resta de la premsa" s'ha ajornat fins demà dimarts, dos dies després de l'emissió del reportatge de TV3 i un després del de Catalunya Informació. Entenem, doncs, que els mitjans de la CCRTV han estat privilegiats amb una visita "especial" al centre.

Ens sumem a aquesta queixa els mitjans

Diari de Mataró, El Punt, Edicions Baix Maresme i Televisió de Mataró

i els corresponsals de:

La Vanguardia, El Periódico de Catalunya, Avui, El Mundo, El País, Efe, Europa Press, Ràdio Barcelona-SER, Ràdio Nacional d'Espanya, COM-Ràdio, TVE Catalunya.

Una sentència reconeix la relació laboral dels corresponsals

El jutge Francisco Javier Delgado Sainz, titular del jutjat social número 1 de Lleida, ha reconegut com a improcedent l'acomiadament de Josep Maria Armengol, corresponsal a Lleida d'*El Periódico de Catalunya* entre 1991 i l'1 de febrer de 1999. Els responsables del rotatiu havien comunicat l'11 de gener al seu redactor a la capital del Segrià que a partir de l'1 de febrer cessava en les seves funcions. La sentència recorda que l'Estatut dels Treballadors estableix que l'existència de relació laboral ve determinada pel fet que la prestació de serveis contractada es realitza dins de l'àmbit d'organització i direcció de l'empresa i per tant dins del seu cercle rector, disciplinari i organitzatiu.

La resolució judicial estableix de manera força clara que "la llibertat i l'autonomia de la qual gaudia la part actora per realitzar la seva feina no era plena pel que fa als continguts i a les orientacions, com ho demostren les trucades telefòniques diàries, habituals i regulars, en hores repetides, el sotmetiment als dictats del llibre d'estil i a les orientacions dels responsables de la secció". Que la llibertat de la qual disposa un corresponsal per al desenvolupament de la seva tasca, pel que fa a l'elecció de lloc de treball, horari i jornada, no desvirtua la relació laboral fins el punt de convertir-la en civil, és un dels altres elements que dictamina la sentència. En resposta al criteri de l'empresa, que reclamava que la tasca del corresponsal fos considerada com a relació civil, la resolució afirma que "estarem davant d'un professional lliure quan aquest

professional ofereixi la seva feina a un o diversos mitjans de comunicació sense que aquests mitjans li ho encarreguin, i quan del context de la seva actuació es denoti la no existència de vincle diferent d'aquest o es pugui detectar la presència d'una organització empresarial pròpia, que no és el cas".

El reconeixement de la relació laboral dels corresponsals és una de les reivindicacions que el Sindicat de Periodistes de Catalunya ha plantejat des del primer dia. Els arguments són els mateixos que hi ha a l'Estatut dels Treballadors i que el tribunal -i no és la primera vegada ni serà l'última- ha reconegut. Aquesta sentència ha de ser aprofitada, perquè en les negociacions de conveni es torni a plantejar la necessitat de posar la tasca dels corresponsals al mateix nivell que la de la resta de redactors pel que fa a la situació contractual.

L'SPC té damunt la taula del ministre de Treball la proposta de regulació de la figura del col·laborador periodístic. El corresponsal és molt més que això. És plantilla encoberta, tal com acaba d'establir el jutge Delgado Sainz. Les empreses han de prendre bona nota d'aquesta resolució i regularitzar d'una vegada per totes els seus corresponsals.

Hi ha diaris que ja ho han fet. La resta els toca pagar cada vegada, com en aquesta ocasió, la indemnització pertinent, els salaris no abonats ja que la seva supèrbia no els permet fer marxa enrere i tornar a posar al seu lloc el periodista acomiadat. El cas d'Armengol no és el primer. Esperem que sigui l'últim.

El jutge declara improcedent l'acomiadament d'un corresponsal d'*El Periódico* i reconeix la seva dependència jeràrquica de la redacció

L'SPC davant les cites polítiques

El Sindicat de Periodistes de Catalunya no pot resultar aliè a la temporada electoral en la que estem immersos i en la qual, pel que fa a les condicions d'exercici de la professió, tenim moltes coses a dir. Així, l'SPC va elaborar una manifest de cara a les recents eleccions

municipals en el qual emplaçàvem a totes les forces polítiques a comprometre's amb la defensa d'unes condicions laborals i professionals dignes als mitjans públics de titularitat municipal. Al mateix temps, la comissió de Mitjans Públics ha culminat la seva feina amb

l'elaboració d'una declaració que fixa quin és el criteri de com han de funcionar els mitjans públics a Catalunya, fet importantíssim a tenir en compte davant les pròximes eleccions autonòmiques de la tardor. En aquesta pàgina i la següent hi ha els dos manifestos.

El Sindicat de Periodistes de Catalunya va elaborar fa quatre anys, a iniciativa de la secció sindical d'Emissores Municipals, un Decàleg de Propostes per contribuir a una major democratització i pluralisme als mitjans de comunicació municipals. En ell es plantejaven els criteris amb els quals s'haurien de gestionar els mitjans de comunicació de titularitat municipal per tal de garantir el pluralisme informatiu. Fins i tot, l'SPC va intentar constituir una comissió en la qual els diferents partits que governen les corporacions locals es comprometessin a debatre i assumir aquest principi del pluralisme. Això no va ser possible perquè va haver-hi partits que en el darrer tram de la negociació van posar-hi dificultats

La manca de compromisos públics en la gestió dels mitjans de comunicació local ha fet que la situació que viuen els que hi treballen, s'hagi anat degradant de manera paulatina. La manca de pluralisme informatiu en la majoria de mitjans s'ha vist afavorida per les lamentables condicions laborals dels que hi treballen. És per això que, davant les passades eleccions municipals l'SPC va recordar a tots els grups polítics que optaven a la representació ciutadana la necessitat de respectar els principis que emanen d'aquell Decàleg i a acabar amb la precarietat laboral en què estan immersos la pràctica totalitat de mitjans locals. No es pot demanar qualitat en un mitjà en el qual els treballadors estan mal pagats, mal contractats i obligats a fer de corretja de transmissió del poder municipal.

1.- Precarietat laboral

La majoria de mitjans de comunicació local es mouen en la més absoluta il·legalitat pel que fa a les condicions laborals dels seus treballadors. L'abús dels estudiants en pràctiques, mal anomenats becariis, és una constant

en molts d'ells. Hi ha emissores de ràdio i televisió municipals que si no fos per l'explotació laboral dels estudiants no podrien ni sortir en antena. En els casos en què els periodistes que hi treballen tenen un salari assignat, en la majoria de les ocasions, és amb unes percepcions molt deficientes.

Per tant, un dels reptes de les noves corporacions elegides el 13 de juny és iniciar un procés de regulació laboral que acabi amb l'enorme precarietat que pateixen els professionals dels mitjans de comunicació de titularitat municipal. En aquesta línia, l'SPC considera que les condicions mínimes bàsiques amb les quals cal dotar els mitjans públics de titularitat municipal són les següents:

1) Les corporacions locals han de dotar els seus mitjans de comunicació del **pressupost necessari** per al seu manteniment i per a les retribucions dels que hi treballen.

2) Els treballadors dels mitjans de comunicació local han de ser **inclosos al conveni amb el salari que correspon al personal de la seva categoria laboral**, sempre i quan no disposin de conveni propi.

3) Tot i que hauria de ser una qüestió ociosa de plantejar, l'SPC reclama de les corporacions locals l'**estricta compliment de la legislació laboral**, de manera especial tot el que afecta a la situació contractual dels treballadors

4) Tot i que també hauria de ser una qüestió ociosa de plantejar, l'SPC reclama el respecte a les lleis pel que fa a la **llibertat sindical**, el dret a la sindicació i a disposar de representació sindical, coses que en una bona part de mitjans de comunicació local no succeeix.

5) Els estudiants en pràctiques només hauran de ser utilitzats per allò que realment són, **estudiants en pràctiques**, i no ho han de ser per cobrir llocs de

Una unitat mòbil de Ràdio Salt, una de les emissores municipals catalanes

treball estructurals.

2.- Defensa del Pluralisme

El Sindicat segueix assumint el Decàleg de propostes per contribuir a una major democratització i pluralisme als mitjans de comunicació municipals adoptat anys enrera. La precarietat laboral que pateixen la majoria dels treballadors dels mitjans de titularitat municipal els impedeix defensar la seva independència informativa davant les pressions polítiques als quals són sotmesos de manera reiterada. El més greu del cas és que les defenses que els partits polítics fan del pluralisme informatiu quan es tracta de criticar la manipulació informativa als mitjans públics de titularitat autonòmica o estatal es dissol com el sucre quan es tracta de gestionar els que depenen de l'administració municipal. És per això que cal recordar el Decàleg citat i des de l'SPC instem a tots els partits a defensar-ne els seus principis.

PRIMER.- Els ajuntaments han de **garantir la llibertat d'expressió i el pluralisme**

d'opinions, emparats en la Constitució, en els mitjans de comunicació que depenguin d'ells. Les corporacions locals vetllaran per aquests drets i establiran mecanismes adients que els garanteixin.

SEGON.- La direcció d'aquests mitjans, fonamentalment de les ràdios i televisions públiques, no han de coincidir amb la **direcció del gabinet de premsa** de l'Ajuntament respectiu, ni han de tenir dependències d'ordre jeràrquic d'aquest. Aquesta diferenciació contribuirà a donar als ciutadans una imatge molt més plural de les ràdios i dels altres mitjans de comunicació municipals, ja que els objectius i el tarannà dels gabinets de premsa no coincideix necessàriament amb les tasques d'informatió.

TERCER.- Els òrgans de gestió d'aquests mitjans de comunicació, a més de les diferents formacions polítiques representades en cada municipi, han de tenir en compte la **participació de les organitzacions ciutadanes** mitjançant una representació nomenada per les associacions o entitats més destacades del municipi i consensuada per les forces polítiques representades a l'ajuntament.

QUART.- Com a qualsevol mitjà d'informatió, els periodistes dels mitjans públics locals han de gaudir d'un **estatut de redacció** que garanteixi el seu exercici professional. Aquest estatut serà acordat amb els treballadors i aprovat pel ple de la corporació. L'ajuntament, o ens en qui delegui la gestió de la ràdio municipal, garantirà la plena aplicació d'aquesta normativa de control democràtic de la informació i la farà complir.

CINQUÈ.- Els ajuntaments han de mostrar una consideració especial cap a tots els mitjans de

comunicació local i ajudar-los en les seves funcions, tot **facilitant la informació** que demanin, especialment aquella que tingui un caràcter públic.

SISÈ.- Els ajuntaments han de donar **participació als treballadors i treballadores dels mitjans públics** de comunicació local en els seus òrgans de gestió, a través de la representació del comitè de redacció o d'un altre tipus de representació escollida democràticament, com, per exemple, la sindical

SETÈ.- En períodes d'especial transcendència en la vida política, els partits que concorrin a les eleccions i tinguin representació a la localitat, establiran els criteris que ha d'aplicar la direcció de l'emissora en la **distribució dels espais gratuïts i les línies de cobertura informativa de la campanya**. Igualment, s'haurà de facilitar sobremanera, de forma ràpida i eficaç, la tasca de la Junta Electoral corresponent perquè vetlli per la bona marxa de la campanya electoral en els mitjans de comunicació local.

VUITÈ.- Els **processos de selecció de personal** en els mitjans públics de comunicació local han de ser completament transparents i han de permetre la igualtat d'oportunitats, evitant-se en tot cas d'utilitzar criteris diferents als de la professionalitat reconeguda per cobrir els càrrecs.

NOVÈ.- Els mitjans de comunicació local tenen l'obligació d'obrir-se a la **participació dels ciutadans** per exercir una tasca dinamitzadora de la vida pública de la localitat.

DESÈ.- Els treballadors i treballadores d'aquests mitjans **respectaran el Codi Deontològic** de la professió aprovat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya i proclamat pel II Congrés de Periodistes Catalans.

Últims retocs a la nova pàgina web del Sindicat

El Sindicat de Periodistes de Catalunya és des de fa temps conscient que la seva oferta d'Internet no està a l'alçada de les circumstàncies. En els darrers mesos s'ha treballat força en aquesta línia i s'ha reorientat la política que l'SPC venia desenvolupant en aquesta matèria. Fruit de tot això, en les pròximes setmanes hi haurà novetats importants en aquesta línia.

La principal és que el Sindicat ha iniciat els tràmits per reservar un domini propi, que és el *sindicat.org*. Quan això estigui fet, la feina realitzada en els darrers mesos de nou disseny i recollida d'informació es podrà plasmar de manera definitiva. L'SPC té molt clar el paper que jugarà la xarxa en el futur i el camp d'activitat professional que genera. Per això,

la pàgina web assolirà un paper fonamental dins de la política de comunicació del Sindicat. S'hi podrà trobar tot el material documental elaborat, estatuts, convenis, informacions de darrera hora, tota l'activitat del Sindicat...

▼
L'SPC ha reservat el domini *sindicat.org* per canalitzar la presència a Internet

Fil Directe assumirà a partir d'aquesta situació un rol molt més de publicació de debat. Una revista que surt en el millor dels casos sis cops l'any no pot ser la punta de llança informativa d'un col·lectiu d'informadors. Per això, *Fil Directe*, que intentarà aconseguir amb la màxima fidelitat possible ser una publicació bimestral, es convertirà, doncs, en una revista que faciliti l'intercanvi d'idees i un debat més en profunditat del que a vegades és possible.

Declaració de l'SPC sobre la necessària i urgent reforma del model de gestió i control dels mitjans de comunicació públics

La defensa dels mitjans públics exigeix la seva reforma

L'SPC ha tingut des del seu inici com a una de les seves tasques principals la defensa del rigor informatiu, la independència professional i la veracitat en els mitjans públics de comunicació. La comissió de Mitjans Públics ha treballat durant aquest temps, sobretot en els debats congressuals, per elaborar una proposta clara que defineixi la posició de l'SPC en aquesta qüestió. El debat s'ha accelerat en els darrers mesos, en part, gràcies al treball de la comissió de Mitjans Públics sorgida de l'assemblea de periodistes organitzada pel Col·legi ara fa un any. A *Fil Directe* reproduïm ara la "Declaració sobre Mitjans Públics" adoptada pel Sindicat. Aquests principis cal estendre'ls també a les agències públiques d'informació i als mitjans municipals

◆ 1. La necessitat d'un servei públic de radiodifusió és bàsica per a la democràcia, per a les exigències socioculturals de la nostra societat, i per preservar el pluralisme dels mitjans de comunicació. Constitueix, per tant, un servei específic de radiotelevisió diferent de l'àudio-visual en general i que ha de servir de referent per a una veritable informació lliure i no mediatitzada. Aquesta legitimitat del sector públic de la comunicació es fonamenta en la resolució de Parlament Europeu de 1996 i en el Protocol del Tractat d'Amsterdam de 1997.

◆ 2. La definició específica del servei públic de radiotelevisió és una exigència ètica —quan la programació de moltes televisions públiques es mimetitzava amb el pitjor de la de les priva-

des— i també política, ara que la UE ho reclama a diferents Estats europeus —entre ells l'espanyol— per determinar si els mitjans públics vulneren la lliure competència per compartir el pastís publicitari amb les privades.

◆ 3. Aquesta definició és bàsica per resoldre el problema clau del finançament, que a l'Estat espanyol ha comportat endeutaments crònics de les radiotelevisions. El millor model seria el d'un contracte-programa a alguns anys vista i que concretés tant la programació del servei públic a oferir com els recursos necessaris per a dur-lo endavant. Aquests recursos s'obtidrien principalment via pressupostos i, limitadament, per publicitat.

◆ 4. La legitimitat del servei públic de radiotelevisió reclama la urgent i profunda reforma

EDUARD FARINYES

El futur dels mitjans públics, a debat al III Congrés de l'SPC

dels mecanismes de gestió i control, fins ara dependents, uns del poder executiu i els altres exclusivament de la representació parlamentària. L'objectiu de la reforma, que ha de superar l'Estatut de Ràdio i Televisió de 1980 i la Llei de creació de la CCRTV de 1983, ha de garantir la independència institucional de la direcció dels ens o corporacions respecte dels governs, i incorporar representants de la societat civil i dels professionals dels mitjans en al-

guns dels organismes de tutela.

◆ 5. La millor manera d'aconseguir d'entrada importants graus d'independència respecte del poder polític és crear una Alta Autoritat Àudio-visual, integrada per persones elegides pel Parlament per consens o per majoria qualificada, en base a la seva autonomia i a la seva capacitat professional, que haurien de demostrar els seus mèrits, i amb un mandat diferent i superior al dels períodes parlamentaris. Aquesta Autoritat nomenaria

els directors generals dels mitjans públics en el seu àmbit, tindria capacitat sancionadora sobre els mitjans privats pel que fa a les normatives a què estan obligats, i seria l'organisme encarregat de fer les concessions radiofòniques i televisives. En el seu si s'integraria la representació social i professional que enriqueix la legitimitat parlamentària que la sustenta.

◆ 6. Els consells d'administració dels mitjans públics, amb el director general, consolidarien la línia professional i independent, assumint les competències de gestió empresarial i el seu mandat seria també diferent dels períodes legislatius. Per descomptat, els seus membres ja no serien "enviats" dels partits polítics preocupats sobretot per la quota de pantalla o d'antena de la seva formació.

◆ 7. Els requisits per garantir una informació plural, rigorosa, lliure i veraç s'han de completar amb l'autoregulació professional, és a dir, amb la implantació a tots els mitjans públics d'estatuts de redacció que regulin els drets i deures deontològics dels professionals i que assegurin la seva incidència en la línia informativa mitjançant els consells de redacció o comitès professionals.

OPINIÓ

El sexe de la notícia, dones i homes...periodistes

ANNA COMAS

Té sexe la notícia? Si tenim en compte la presència de les dones a les informacions que nomenen a les dones i de quina manera les nomenen, el món de la notícia és dels homes. Les dones tenen un paper secundari i marcat per unes connotacions catastrofistes, de successos o bé de premsa rosa. La dona a la notícia té un paper residual o bé peyoratiu, si no és que actua "com" un home, lluita "com" un home... És i es manifesta, per entendre's, com un home. El fet de ser una dona i d'actuar com una dona la limita, informativament parlant. La tesi del llibre publicat per un grup de dones de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya és encertada i interessant, les dades autèntiques i la funció buscada de ser un llibre d'estil sobre el tractament de les dones a la informació, de cara a qui fa la notícia de cada dia, útil i necessària.

Però tots els intents d'estudi sociològic, ja sigui de presència de les dones als mitjans o a les notícies, tenen una carència fonamental i qualitativa, deixen de banda el tema cabdal de "l'estat de no consciència de les dones que treballen als mitjans respecte a la seva situació a les empreses". Discriminatòria d'entrada encara que elles ho neguin, i subsidiària de l'home en el tractament de la notícia. Les mateixes dones segueixen unes rutines informatives imposades per la submissió a l'actualitat que es deu al sistema i que, per tant, ignora a les dones com a matèria informativa, si no són l'excepció, les víctimes, les cònjuges, l'afegitó... dels homes. Perquè les dones siguin notícia han de ser "homes" en femení, fer com

els homes, o més que els homes. No dicres de nou, Margareth Gallagher va ser la primera investigadora que ho va denunciar ja fa molts anys. Des d'aleshores, les dones periodistes tracten d'imposar la seva diferència als mitjans, intenten ser elles mateixes, lluitar perquè a l'hora de seleccionar les notícies se les tingui en compte, sense haver de ser protagonistes de coses massa estranyes. Però molt sovint topen amb el tap de les mateixes dones que no sacrificaran una notícia de portada —amb protagonistes homes— per incloure una notícia de segon ordre, amb protagonistes dones. Una dinàmica difícil de trencar tot i que els valors de gènere que algunes dones conscienciades intenten imprimir a les redaccions i a les notícies, cada cop són menys indiscutibles. No hi ha cap de redacció, home o dona, que no entengui que el que és notícia mana, i les notícies, com el poder, encara són dels homes.

Obligades a lluitar i competir

Tot això fa, i aquest era el tema de fons d'aquest article, que la majoria de dones, que es veuen obligades a lluitar per un lloc de treball, o a competir amb els companys-homes i companyes-dones per un lloc de responsabilitat a la feina, s'entestina a negar que no són discriminades per raó de sexe, en la feina concreta o en el sou. Les dones, les periodistes també, estan optant darrerament per retrobar les

gratificacions que comporten la vida familiar, la cura dels fills sobretot, el guarniment d'una llar, el sosteniment d'una parella, molt sovint del mateix ofici. Les dones periodistes també trien —i han trigat a fer-ho— el temps lliure i el gaudi del

La dona a la notícia té un paper residual o bé peyoratiu, si no és que actua "com" un home, lluita "com" un home...

seu temps reproductiu, per damunt del temps de producció de la seva feina, on ja saben que tenen un sostre de vidre, en molts casos, que no podran traspasar. Un despatx que no tindran, una direcció al capdamunt de la piràmide jeràrquica a la qual no arribaran mai, un sou milionari que mai no podran disfrutar sinó és que es converteixen en la marioneta sexual del sistema. I darrerament, com deia, i d'una manera molt lúcida, un sostre de vidre que, encara que poguessin trencar, no ho fan perquè el cost és massa alt, perquè grimpar al capdamunt de la piràmide construïda pels homes, dins d'un sistema d'homes, dins d'uns valors d'homes i pels homes, que s'estan demostrant que són un desastre per a la vida privada i pública de la humanitat?

Les dones ja van esbrinant que és molt difícil canviar els homes. Que l'home sensible de qui parlava Anaïs Nin és un bé escàs, gairebé un somni i, naturalment, a les redaccions, un bé impossible. Perquè la competitivitat a seques i la ganivetada a l'esquena imperen sense pietat. O bé al

contrari, regna la condescendència i la submissió. Per tant, la majoria fan la feina, de periodista també, el millor possible, pel millor sou possible i tornen a casa a gaudir del seu temps, a dominar el seu temps. Amb una mica de sort, poden tenir un company que les entengui i els doni suport, només, de moment, moral, en la lluita soterrada.

Gestionar el poder

Les dones, les més joves, des de casa un altre cop, envien missatges de canvi als seus diaris, a les seves ràdios, a les seves televisions, que diuen "no manaràs mai, però tens tota la raó, les coses haurien de ser d'una altra manera". A aquestes dones els diria jo: no us doneu per vençudes. Certament no sou com els homes i ells mai no us deixaran el seu lloc, llevat que trobin una cosa millor a fer i més diners per guanyar. Però no us tanqueu a casa, no tingueu por de demostrar que sou les millors, que no es tracta tant de lluitar pel poder com de gestionar el poder.

Ja que no voleu renunciar a tenir-ne, eduqueu les vostres filles en la igualtat. És l'única manera que la nostra lluita, la de les dones més grans, les que no hem renunciat mai a competir amb els homes d'igual a igual, les que hem errat pensant que valia la pena renunciar a la parella o als fills, les Marujas Torres de torn —salvant totes les distàncies— les que algun cop ens hem apuntat a ostentar alguna mena de poder —tot i que limitat per l'home important del damunt que ens hauria tocat en sort... (sempre n'hi ha un) no hagi estat un fracàs estèril.

TV3: Fi de curs i encara sense conveni

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya anul·la l'acord de l'empresa i l'anterior comitè d'empresa que va ser rebutjat per l'assemblea

S.S.

La *grouchiana* situació viscuda aquest curs pels treballadors de TV3, que han estat tot l'hivern en la inseguretat de no saber a quin conveni s'havien d'atenir, s'ha aclarit finalment a finals de maig, a partir d'una sentència de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Com recordareu els qui hagueru seguit la "nissaga", l'octubre de 1998, dies abans de les eleccions sindicals que van renovar la composició i l'orientació del comitè d'empresa, la direcció i l'antic comitè van anunciar un "acord" per dos anys que, si a la representació sindical li representava una bola d'oxigen per salvar la seva qüestionada actuació anterior, a l'empresa li representava dos anys de "pau social" (molt valorada en èpoques electorals) i alguns guanys i estalvis en contrapartida per l'increment salarial.

Alguns d'aquests estalvis, però, eren clarament lesius per a sectors concrets de treballadors (com els contractats eventuais per circumstàncies de producció) i això, juntament amb altres aspectes, va fer que tant l'assemblea de treballadors com el nou comitè rebutgessin un "acord" que la direcció de TVC pretenia fer passar com a nou conveni, quan ni l'havia aprovat la plantilla ni havia estat signat pels representants del comitè d'empresa, tant el sortint com l'entrant. Defensant l'única legitimitat del conveni 1995-97, (que va tenir una entrada en vigor accidentada per la congelació salarial dictada el 1997, després dels acords entre el PP i CiU, que va fer que fos impugnada per la Generalitat), el comitè

La redacció de Televisió de Catalunya també ha rebutjat el conveni de l'anterior comitè d'empresa

d'empresa va presentar dues demandes davant el TSJC per incompliment dels pagaments dels "eventuals" i també per la rebaixa del plus de nits passades fora a l'estranger (rebaixat en l'acord del 1998).

Negociació sense tancar

Per poder fer la seva sentència, el TSJC va haver de pronunciar-se sobre la validesa d'aquest "acord", i ho va fer negativament, al·legant que no l'havia legitimat l'assemblea de treballadors i que no havia complert el pas preceptiu de la firma dels negociadors i la posterior inscripció en el registre per part del departament de Treball.

Ara, set mesos després de l'inici del litigi, està clar jurídica-

ment que es continua amb una negociació no tancada, just quan el comitè d'empresa ha elaborat una plataforma reivindicativa per a l'any 2000, que ha estat aprovada quasi per unanimitat per l'assemblea de treballadors.

Ara, la direcció de TVC pot tenir pressa per tancar un conveni 1998-99, acceptant per imposició judicial el que no va acceptar durant set mesos. Però el comitè ja ha donat per tancats els intents de renegociar l'acord qüestionat, i el seu plantejament

és obrir ja les negociacions per a l'any 2000, per enllestir les negociacions, per un cop, abans

de l'entrada en vigor del conveni. L'única incògnita és saber si les divergències al voltant de la creació de noves places

▼
El TSJC al·lega que l'acord no havia estat ratificat per l'assemblea de TV3

la seva distribució (la direcció n'ofereix 134 sobre les 168 que ha aprovat el consell d'administració) poden encarrillar-se en una negociació que permeti no deixar pel 2000 l'ocupació dels llocs de treball que l'empresa no vol acordar ara.

Catalunya Ràdio, un conveni que camina "sin prisas pero sin pausas" cap a l'equiparació amb TVC

COMITÈ D'EMPRESA

A Catalunya Ràdio ja hi ha un nou conveni després de molts mesos de negociacions i entrebancs, i unes aturades parcials de tres dies fruit de les quals la direcció es va tornar sensible a les nostres reivindicacions. El que s'ha aconseguit amb l'exercici democràtic d'informar de l'estat del procés negociador i de ratificar amb el vot secret les mobilitzacions quan ha fet falta i finalment el text del conveni acordat, ha estat legitimar una norma que ha de regir les relacions de treball al grup d'emissores de Catalunya Ràdio.

És evident que, ateses les peculiaritats funcionals dels diversos departaments i seccions de la casa, difícilment el conveni podrà regular totes les situacions que tenen lloc en el dia a dia, però el seu caràcter de norma jurídica fonamental garanteix que les condicions de treball específiques que pugui tenir cada treballador hagin de ser en tot cas millors o iguals que el que diu el conveni, però mai per sota i en contra de la voluntat del treballador mateix.

▼
Les mobilitzacions del passat mes de gener van servir per superar els obstacles apareguts durant la negociació

Per tant, aquest treballador no es pot veure mai obligat a consentir condicions abusives o contràries al que fixa el conveni.

Però la qüestió és quin grau d'èxit s'ha obtingut en aquesta negociació respecte a la plataforma inicial que, recordem, deia "Cap a l'equiparació". D'entrada es pot dir que hem accelerat el pas, però encara no hem arribat a la meta. Els punts bàsics del conveni 1998-99 que s'han de valorar són l'equiparació salarial, la de les condicions de treball i la dels aspectes socials.

En el primer punt, el comitè va plantejar en la negociació l'equiparació salarial després de constatar que feines iguals rebien una retribució molt superior a TVC i també que proporcionalment l'escala salarial de Catalunya Ràdio s'aproximava a la de TVC a mesura que augmentava el nivell. En definitiva, que el desequilibri retribuït entre nivells i entre categories a CR i a TVC era i continua essent excessiu i poc raonable. Vam proposar que amb la consolidació de

complements i amb reclassificacions professionals es podia avançar cap a una situació més justa. Això ha quedat al calaix per a la negociació del segle XXI.

Pel que fa a l'equiparació de condicions de treball, s'ha avançat més amb la introducció d'un principi que l'empresa ha reconegut que era un dèficit de la casa. Es tracta de la planificació del servei amb la flexibilitat necessària, però amb les garanties per als treballadors en la seva disponibilitat si s'ha de treballar en festiu o en descans setmanal. També el límit de permanència en horaris nocturns i de cap de setmana perquè ningú pugui ser apartat en contra seva dels torns socialment normals per períodes de temps indefinits. Altres aspectes fan referència a l'horari de cap de setmana i la compensació de festius i a la jornada continuada a l'administració.

L'equiparació en els aspectes socials ha estat total en les assegurances complementàries i en l'ajut a fills. En la incapacitat temporal s'ha eliminat el límit del 3% d'absentisme per rebre la compensació del 100% del sou, s'ha introduït una subvenció de menjador i s'ha augmentat el pressupost per a formació.

El CIC recorda que no es pot barrejar informació i publicitat

FIL DIRECTE

El Consell de la Informació de Catalunya (CIC) afirma en el seu informe anual que el director del programa de reportatges de TV3 "Entre Línies", ha vulnerat el Codi Deontològic de la professió per simultaniejar la seva feina amb la participació en un anunci. El dictamen del CIC desautoritza les al·legacions que el mateix Ramon Pellicer i el director de TV3, Lluís Oliva, van fer arribar a aquest organisme. La seva resposta va ser la de considerar "errònia" la interpretació que el Comitè Professional de TV3, que porta un any funcionant, va fer de l'article del Codi Deontològic, que condemna simultaniejar l'exercici del periodisme amb activitats publicitàries.

És significatiu que el director de la televisió

▼
Tot i la modèstia de recursos i competències, la tasca del CIC és un punt de referència

pública de Catalunya, que ha assumit el Codi Deontològic i dóna suport al Consell de la Informació, hagi de ser corregit per aquest organisme i es mantingui en la posició ja expressada fa uns anys en el cas del iogurt "bio" —promocionat publicitàriament per una altra estrella de la casa— de limitar-se a garantir que els anuncis de presentadors d'informatius no es passin immediatament abans o després dels seus programes. Si en el primer cas es va comentar que la "tebior" dels directius de TV3 pel que fa a l'autoexigència professional dels informadors podia obeir a la necessitat de "retenir" suposades "estrelles" mediàtiques, caldrà ara pensar el mateix en relació amb el cas "Ramon Pellicer"?

En qualsevol cas, sigui benvinguda la tasca del CIC que, tot i la modèstia de recursos i competències, és un punt de referència a l'hora de tractar l'activitat informativa més enllà de la lògica mercantil, i retornant-la d'allà d'on mai no hagués hagut de sortir: del terreny de l'ètica periodística i de la concepció de l'activitat professional com un servei a la societat, i no com un mitjà per aconseguir beneficis, econòmics o del tipus que sigui.

Els Balcans, periodistes en guerra

La guerra dels Balcans, sortosament, ha acabat. Els efectes duraran encara molt de temps. Els professionals de la informació també han patit les conseqüències de la guerra, primer com a població civil i després com a periodistes que transmeten a la població civil les informacions que el dia a dia del conflicte van generant. Que ho fan, ho intenten dins de les seves

possibilitats. Una guerra que l'han patit els periodistes que treballaven per a l'aparell de Milosevic en forma de bombardeig del seu lloc de treball. Una guerra que l'han patit més els serbis opositors al president iugoslau i que encara l'han patit més els periodistes albanokosovars. El Consell Directiu del Sindicat va aprovar el passat 28 d'abril un manifest sobre

els bombardejos de la televisió sèrbia que reproduïm. Fa unes setmanes, una periodista sèrbia contrària al règim de Milosevic va visitar Barcelona per explicar la situació de l'oposició. Finalment, l'SPC conjuntament amb altres associacions, ha iniciat una tasca de suport als periodistes albanokosovars per ajudar-los en la seva tasca d'informar el seu poble.

Hem esperat la celebració del Consell Directiu del Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC), abans d'emetre un comunicat d'urgència sobre el conflicte dels Balcans que no hauria aportat gran cosa de nou que no fos una veu més, en el ja nombrós cor de lamentacions, amb el conseqüent rebuig a la política de neteja ètnica de Milosevic i la repugnància pels mètodes bèl·lics de l'OTAN que bombardeja sobre els qui vol protegir i lamenta la "colateralitat" dels danys, com si la vida no fos el centre i la resta colateral de la vida.

Per respecte a la tragèdia que vivim dia a dia, no havíem volgut afegir una nova veu convencional als nombrosos comunicats que, més enllà de tranquil·litzar la cons-

ciència de l'emissor, desgraciadament revelen el desconcert, fins i tot dels sectors més conscients de la societat que contempla astorada la falta d'una autèntica política pacificadora global, la nul·la iniciativa en política exterior de la nova Europa democràtica i es veu abocada a contemplar o bé la inhibició continuada en el llarg conflicte bosnià, o bé una insensata escalada bèl·lica que a pesar dels preparatius i precedents, llargs mesos gestats, no havia previst una desbandada de centenars de milers de refugiats.

En el curs d'aquest llarg mes d'expulsions de kosovars i escalada militar, alguns esdeveniments ens són especialment pròxims pel que fa als informadors i a la informació. L'escalada de bombardejos de l'OTAN contra Iugoslàvia ha sobrepassat un límit que va més enllà del que és tolerable: la destrucció de la seu central de la televisió estatal sèrbia a Belgrad i d'altres cadenes televisives, que ha causat desenes de víctimes civils, treballadors i professionals de l'emissora. És cert que la barbàrie de la guerra (tant si se la considera justa com si no i tota guerra és desmesura) també provoca víctimes "colaterals" entre la població civil: però almenys els Estats majors diuen que han estat "errors" i que lamenten els morts. Però el bombardeig de la TV sèrbia ha estat deliberat, quan no es tracta d'un objectiu militar i quan, més enllà de la manipulació que pateix a mans de Milosevic és una "font d'informació" visual que, a més de propaganda, també mostra els efectes dels atacs aeris de l'OTAN.

Amb el mateix argument moral, sobre la manipulació política, es podria bombardejar Prado del Rey, Sant Just o Sant Cugat, per no dir la seu central de la CNN o les diàries rodes de premsa del portaveu de l'OTAN a Brussel·les.

En qualsevol cas, és evident que

es tracta d'un atac frontal a la llibertat d'emissió i de premsa, que abona la teoria del "tot val" i que vulnera el dret a la informació que, tot i relatiu, queda més malmès amb la destrucció dels mitjans i amb la mort dels seus professionals. "Matar el missatger", no pel fet de ser conegut de ser una greu indignitat, sinó un crim injustificable.

També el règim de Milosevic ha assassinat periodistes crítics a la seva política, sense mirar si eren serbis, bosnians o kosovars. I ha destruït diaris i ha apaïvat tota veu discrepant per la via definitiva.

Acabem la nostra reflexió encoratjant avui, més que mai, els informadors en general, els occidentals per proximitat i a un bon nombre de companys i companyes del nostre propi Sindicat, compromesos en la informació diària dels Balcans, a extreure el deure de transmetre al món la realitat i tota la realitat.

Alguns esforços podem percebre en aquest sentit i podríem ja evidenciar com, escarmentats per la Guerra del Golf, molts professionals s'han posat en guàrdia. Les dificultats no són poques, immersos en la pressió mediàtica, no menys asfixiant de l'Aliança i els seus Estats membres.

En el llarg conflicte dels Balcans estem vivint els fets més sanguinaris ocorreguts a Europa des de la II Guerra Mundial. Tràgica fi del segle XX. El segle més criminal de la història de la humanitat. Només la veritat, tota la veritat, una vegada més ens tornarà a l'àmbit de la llibertat avui sotmesa sota l'estat d'excepció. I és en aquesta responsabilitat que encoratgem els professionals de la informació a assumir-ne el compromís des de la primera línia del combat.

Consell Directiu de l'SPC
28 d'abril de 1999

IBAN G. COSTA

La periodista sèrbia Mina Vidakovic, opositora al govern Milosevic

Milosevic asfixia la premsa independent

"El periodisme independent serbi ha estat una de les majors obsessions de Milosevic en el seu extens calendari de represàlies i persecucions". Amb aquestes paraules començava la periodista sèrbia Mina Vidakovic les seves exposicions sobre el paper i la situació dels mitjans de comunicació independents en el conflicte iugoslau. Vidakovic, que va ser al mes de juny a Barcelona convidada pel Districte XI, el Col·legi de Periodistes i les ONG's Sicom i Acció Premsa, va aprofitar per diferenciar entre la premsa independent i l'estrictament opositora al règim. Per a la jove periodista "la funció dels periodistes independents serbis no és enderrocar Milosevic, sinó informar correctament i sense manipulacions sobre la realitat del nostre país". "Lògicament, quan informes sobre irregularitats de les administracions sèrbies fas trontollar el règim i en pateixes les represàlies" -rubrica Vidakovic. La legislació sobre llibertat de premsa a Iugoslàvia va ser modificada l'octubre passat i reinstaura la censura i estableix el tancament immediat de qualsevol mitjà sospitós de desafecte a Milosevic. A més, Vidakovic va explicar alguns dels dramàtics episodis de la política de control mediàtic de Milosevic, entre els quals hi ha diversos assassinats de companys de professió. Tot i ser conscient dels riscos de les seves opinions, Vidakovic no va escatimar crítiques a la dictadura sèrbia, però també va ser contundent amb la que considera "il·legal, desmesurada i contraproduent intervenció aliada" al seu país.

L'SPC s'adhereix a la plataforma "Periodistes per Kosovo"

El Sindicat de Periodistes de Catalunya s'ha adherit a la plataforma "Periodistes per Kosovo" que pretén endegar un seguit d'accions per ajudar als periodistes kosovars a desenvolupar la seva feina. La primera iniciativa és la venda de bons d'ajuda (de 500 pessetes cadascun) per recaptar fons amb destí al diari albanokosovar *Koha Ditore* per tal que pugui continuar sortint al carrer. Aquest diari va ser destruït pels paramilitars serbis en els compassos inicials del conflicte bèl·lic, i posteriorment es va reempendre la seva publicació des de Macedònia. Actualment és l'únic mitjà de comunicació que arriba, gratuïtament, als camps de refugiats.

"Periodistes per Kosovo" és una iniciativa de les ONG's Com.Món, Solidaritat i Comunicació (Sicom) i Acció Premsa a la qual s'han adherit, al marge de l'SPC, el Col·legi de Periodistes, el grup Gaziel, el grup Lladó, la UGT, l'Associació de Dones Periodistes, la UPIF-C i Insurmèdia. També hi donen suport l'Ajuntament de Barcelona a través de Districte 11, Catalunya per Kosovo i Plataforma per Kosovo.

L'SPC convida als comitès d'empresa a recollir talonaris de bons d'ajuda a la seu del Sindicat i a fer el màxim esforç per aconseguir la col·laboració del conjunt de la professió en aquesta tasca de solidaritat amb els companys albanokosovars. També es fa una crida al conjunt de treballadors de les empreses de comunicació perquè adquireixin aquests bons d'ajuda al *Koha Ditore*.

Els perseguits de Milosevic

L'SPC col·labora amb les campanyes d'Amnistia Internacional

Des del darrer *Fil Directe*, Amnistia Internacional ens ha donat a conèixer la situació de persecució

de diversos periodistes a Iugoslàvia, Tunísia, Mèxic, Pakistan, Egipte i Sudan. En el cas de Iugoslàvia es tracta de professionals que són perseguits pel règim de Milosevic. L'SPC respon a la crida d'Amnistia Internacional i participa de les accions que aquesta organitza i recomana habitualment com és la tramesa de cartes a les més altes autoritats de l'Estat.

La preocupació d'AI s'ha centrat bàsicament en els periodistes Miodrag Perovic i Nebojsa Redic que van haver de passar a la clandestinitat a causa de la persecució de la policia sèrbia. El cas de Slavsko Euruviya és més greu ja que aquest periodista, força crític amb el govern iugoslau, va ser assassinat

a la porta de casa seva l'11 d'abril.

Tunísia, Egipte, Pakistan, Mèxic...

El periodista Taoufik Ben Brik, membre del Consell Nacional per a les Llibertats a Tunísia ha estat agredit per desconeguts i arrestat per la policia en diverses ocasions pels seus articles publicats a França i Suïssa sobre el deteriorament de la situació dels drets humans en aquest país. Conjuntament amb Ben Brik també han tingut força problemes altres activistes dels drets humans.

A Egipte, el periodista Abd al Mum'im Gamal va ser detingut hores després d'haver estat absolt pel Tribunal Suprem Militar tot i que el fiscal va demanar la pena de mort. Al Mum'im Gamal forma part del grup conegut com "els retornats d'Albània" als quals s'acusa de pertànyer al grup integrista islàmic Al Jihad. A Sudan, els periodistes Mohamed Abdel Seed, Maha Hassan Ali i Abdelgadir Hafiz van ser detinguts el mes d'abril per

agents dels serveis de seguretat sense que les autoritats del país hagin revelat el motiu d'aquesta acció. Amnistia Internacional sospita d'una detenció per motius polítics i que siguin sotmesos a tortures i maltractaments.

A Mèxic, la periodista Carina Ochoa i la resta de periodistes de la revista *La Guillotina* reben sovint amenaces que, segons AI, poden ser de les autoritats mexicanes mateix. Aquesta publicació ha informat sovint sobre el conflicte de Chiapas i sobre l'EZLN. Amnistia Internacional informa que des de l'arribada de Zedillo al poder han crescut força les denúncies per amenaces i "breus desaparicions" de periodistes.

Finalment, AI ha informat de les detencions arbitràries de periodistes a Pakistan, com la que ha patit Najam Sethi, director del setmanari *The Friday Times*.

ENTREVISTA

Mariela Guerrero, periodista colombiana

“Els periodistes viuen al marge de la realitat”

“La desinformació és el més pràctic per governar un país com Colòmbia”

(ve de pàgina 1)

sostenir-lo, perquè això comença a tocar fons en la relació que hi ha entre el poder polític, l'econòmic i el del narcotràfic.

— Com ha afectat a la premsa aquest difícil entramat de relacions?

— Durant els anys 70 es van començar a desenvolupar les unitats investigadores als mitjans que van tenir una forta repercussió denunciant la classe política, les corrupcions i desfalcs, amb noms i cognoms. Això va permetre un gran salt qualitatiu en la professió i l'aparició de molt bons periodistes. Als anys 80, coincidint amb l'auge del narcotràfic i de la seva relació amb polítics i autoritats, la resposta immediata va ser la persecució als periodistes. Inicialment se'ls va persuadir amb diners. Com que la gent no feia cas i va perseverar amb les seves denúncies, van començar les amenaces de mort i els primers exilis forçats, la persecució i l'assassinat. Fer periodisme d'investigació s'ha tornat summament arriscat. La gent s'ha atemorit i ha començat a callar i a ser fàcilment manipulable. El periodisme és una de les feines més perilloses a Colòmbia, fins el punt que té un subsidi especial.

— Què no es pot dir? Què és tabú?

— Si a algú li volen posar una làpida al coll n'hi ha prou amb dir que fa apologia de la guerrilla. És un tema tabú. En els últims deu anys era impossible parlar als mitjans de res que tingués a veure amb la guerrilla. Un decret presidencial impedia entrevistar ningú de la guerrilla, perquè era acusat immediatament d'apologia. Tampoc no es podia parlar dels paramilitars, ningú no publica res de res, sobretot sobre els vincles entre el paramilitarisme i l'exèrcit. Qui ha publicat llibres sobre paramilitarisme, avui és a l'exili. Cada vegada que es diu que les forces militars estan compromeses amb

els paramilitars, que són responsables de massacres, de seguida surt la jerarquia militar a dir que les informacions són filtracions de la guerrilla al periodista que ho diu o a la ONG que ho denuncia, amb l'objectiu de desprestigiar-los i que en tot cas, deuen ser casos aïllats. Portem anys demostrant que això és una política d'Es-

MARTÍ ESCUDER

La periodista colombiana Mariela Guerrero

tat que neix ja als anys 60. El periodisme compromès amb el dubte, la crítica i el fet de qüestionar no és possible a Colòmbia.

— És per aquesta raó que dius que els periodistes viuen aïllats de la realitat?

— Sí, perquè no reconeixen la situació real que viu el país, l'emascaren i continuament reproduïen una gran mentida. Cadascú atén la seva parcel·la i mai no es pensa en conjunt. El paper social del periodista es dilueix i llavors és molt fàcil mantenir l'opinió pública desinformada. Els mitjans sintetitzen i la informació es reproduïx amb el mateix objectiu: mostrar certa imatge, desprestigiar l'oposició o la guerrilla,

tapar i protegir-se... Els mitjans han contribuït al fet que ningú no sàpiga què passa a Colòmbia. El públic ja no sap què pensar. El periodista repeteix una mentida sistemàticament i la convertirà en veritat. Aquesta desinformació és el més pràctic per governar un país com aquest on, a més, el gremi dels periodistes és el més

desarticulat de tots. L'únic que compta és la informació oficial i això és el que es reproduïx. Mai no es va a preguntar a altres sectors, al poble, als grups oprimits. Els periodistes acabem essent còmplices.

— Quin paper juga la premsa estrangera?

— Hi ha molt pocs corresponents que entenguin la complexitat del país i la contextualitzin. No s'estudia, no es llegeixen llibres, no es fa investigació, i no es qüestiona, perquè no es tenen contraarguments. La major part dels corresponents són periodistes d'escriptori. No van a les zones de violència, no s'arrisquen i fan un periodisme de despatx, d'Internet o de repetició del que diuen els mitjans colombians. És una informació limitada i distorsionada. Sento dir-ho, però el cas de la premsa espanyola és un dels pitjors.

— Confies en la possibilitat de negociació que sembla que hi ha ara?

— D'entrada hi ha diversos obstacles que cal vèncer, com el canvi de presoners o l'establiment d'una agenda de punts. L'Estat manté que un d'aquests punts és deixar de matar i, a l'altre costat, la guerrilla planteja el problema del paramilitarisme. Què farà Pastrana amb tot això? S'enfrontarà als

militars? Reconixerà que el paramilitarisme és un projecte d'Estat? Aquí és on no té alternativa. Fins on podrà continuar amb el seu desig de negociar? Què es pot fer? Que els narcotraficants entreguin terres per a fer una reforma agrària? Que els latifundistes cedeixin part de les seves propietats —en un país sobretot agrícola i on totes estan en mans d'un 3% de la població— mentre s'importen aliments de fora? Tot és absurd. Les millors terres estan en mans dels narcotraficants, s'hi fan cultius il·lícits, evidentment protegits pels paramilitars. La majoria de la gent ha estat desplaçada. En deu anys, 1,2 milions de persones, que viuen amuntegades a les grans ciutats, amb els problemes de violència que es poden generar. En dos mesos, en un sol departament, es van produir 70 suïcidis. La joventut viu sense futur ni perspectives.

— No ets gaire optimista, oi?

— No gens. Si no hi ha accions concretes respecte el paramilitarisme per evitar que se'ls doni estatut polític, no hi veig sortida. La situació s'agreuja, perquè la guerrilla, de moment, està guanyant la partida. Els paramilitars arremetran durament contra el moviment popular, el sindical, i les ONG. S'haurà de lamentar més d'una mort atroç a mans dels paramilitars per pressionar, arraconar les condicions de la guerrilla i evitar un diàleg fructífer. Atacaran els defensors dels drets humans i la població.

— Coneixes les guerrilles i has estat de les poques periodistes que ha pogut

“La informació que fa de Colòmbia el periodisme espanyol és de les pitjors”

entrevistar a Tirofijo, el cap de les FAR, quin és avui l'ideari d'aquests grups?

— Des dels anys 60 hi ha dues tendències. L'ELN, cristiana, i les FAR, marxistes. Totes dues coincideixen en què el socialisme que ha d'existir a Colòmbia ha de ser “a la colombiana”, que no pot ser la imitació de cap experiència passada, amb la participació del poble en la discussió dels grans temes nacionals, i un nou govern. Calen reformes estructurals, diuen, encaminades cap a un socialisme que s'adeqüi a les condicions d'Amèrica Llatina i que obeeixi a les necessitats de Colòmbia.

— Els periodistes no sou un blanc també per les guerrilles?

— Que jo sàpiga, la guerrilla no ha assassinat cap periodista. Es pronuncien en contra del que diuen alguns, però d'aquí a matar-lo, és una altra cosa. La figura dels paramilitars és un paraigua per a tothom. Quan actuen no pots acusar l'exèrcit, perquè no és ell qui ens amenaça, ni cap ministre o polític. Els paramilitars ja poden fer tots els excessos que calgui. Com que no sabem on són, qui els castiga? Sempre són amenaces que no se sap d'on venen ni qui les fa. Els paramilitars ja van anunciar que aquest seria un any molt dur i que ho lamentaven, però que havien de fer una neteja i atacar els guerrillers que s'amaçaven darrera les ONG i dels drets humans i que no ho tolerarien. El paramilitarisme ve molt infiltrat en les diferents ONG i això és molt arriscat. Colòmbia viu un altre cop alarmada. Al vespre truco i ningú no dorm a casa seva, perquè cada nit es dorm en un lloc diferent.

“A Colòmbia, el periodista repeteix una mentida fins a convertir-la en veritat”

La punta

PIERINO

SPC
Sindicat de
Periodistes de
Catalunya
FIL DIRECTE

Edita

Sindicat de Periodistes de Catalunya

Ronda Universitat, 20,
3er.1ª.

08007-Barcelona.

Tel: 93 412 .77 63

Fax: 93 412 .12 73

Dipòsit legal
GI-16294

Internet

spc.mundivia.es

Correu electrònic

spc1@mundivia.es

SPC

**Sindicat de
Periodistes de
Catalunya**

Notícies, el Fil Directe mensual de l'SPC

◆ *Notícies-Fil Directe* és el nou butlletí informatiu de l'SPC que s'editarà amb caràcter mensual. L'objectiu és difondre el més aviat possible les notícies més recents de l'activitat de l'SPC que l'edició en format revista reproduceix amb un cert retard. La responsabilitat de la seva edició és del recentment creat Grup de Comunicació. Volem demanar als companys que són als diferents llocs de treball, als comitès d'empresa i de les seccions sindicals que ens facin arribar la informació referent al seu lloc de treball a la secretaria del Sindicat. El Grup de Comunicació ha preparat també maquetes base de cartells per a campanyes puntuals als centres de treball

Es constitueix el sindicat andalús de periodistes

◆ El pròxim dia 18 de desembre es constituirà a Antequera el Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA). La creació de l'SPA, a partir de l'experiència de Catalunya i Madrid, obre les portes a la creació d'una confederació estatal de sindicats de periodistes, que es podria crear el mes de gener.

L'AEDE es converteix en patronal de premsa diària

◆ El passat més d'octubre, l'Asociación de Editores de Diarios en España (AEDE) va reformar els seus estatuts per tal d'assumir funcions de patronal, cosa que ha suposat una notable reestructuració interna. L'AEDE s'ha organitzat en tres divisions, que són els diaris grans, els mitjans i els petits. Tot el poder l'han assumit els grans grups de premsa, que són els que tallaran el bacallà i prendran les decisions estratègiques. Aquest pas fet pels editors és una de les conseqüències de la Convenció de Periodistes celebrada a Cadis l'abril de l'any passat, ja que va ser entesa per la patronal com un avís del moviment en el sector i que calia adaptar-se a la nova situació que s'estava plantejant. Al sector, la conversió de l'AEDE en patronal no serà la única, ja que la de ràdio privada podria imitar-ho en els pròxims mesos. L'SPC i l'SPM s'han dirigit ja a la "nova" AEDE per demanar una primera entrevista i per advertir-los de la imminent creació de la Confederació de Sindicats de Periodistes, organisme que neixerà amb l'objectiu d'aglutinar de manera majoritària els periodistes de l'Estat espanyol.

**Convenis
última hora**

◆ L'SPC, sigui per intervenció del seu servei d'assessoria o a través dels seus representants als comitès d'empresa, ha participat en les negociacions dels convenis de l'Avui, del Diari de Tarragona i El Periódico. En els dos primers ja hi ha hagut acord que preveu un increment salarial de l'IPC català més un 0,5%. A El Periódico, el comitè d'empresa encara està negociant el conveni, que per primera vegada inclou tots els diaris de la capçalera. Finalment, a Diari de Terrassa, s'iniciarà la negociació ben aviat

FIL DIRECTE

Notícies

Número 1

Desembre 1999

El 17-0, un abans i un després per als mitjans públics

El futur dels mitjans públics de comunicació ha assolit un protagonisme a la darrera campanya electoral que fins ara mai havia tingut

F.D.

La campanya electoral per als passats comicis del 17-0 ha suposat un abans i un després pel que fa al plantejament de la gestió dels mitjans públics a Catalunya. La pressió de les organitzacions de periodistes sobre els partits polítics ha aconseguit convertir aquesta qüestió en una de les que més presència ha tingut al llarg de la campanya. Els compromisos adquirits per les diferents formacions, en especial les d'esquerres, permet pensar que algunes coses poden començar a canviar, malgrat que l'aritmètica parlamentària sorgida del 17-0 pugui endarrerir-ho encara una mica.

A més, el debat sobre els mitjans públics s'ha estès a Madrid. Les seccions sindicals de l'SPC i de l'SPM a RTVE van fer per primera vegada un comunicat conjunt sobre la manipulació informativa als

mitjans públics. Aquest és un debat que ja es va iniciar al II Congrés de l'SPC i que, després d'un treball articulat tant a través del mateix Sindicat com a la comissió sorgida de l'assemblea del Col.legi, ha quallat en dos manifestos que ja han estat difosos i que plantegen un model força similar. Aquestes propostes només han estat recollides de manera parcial

pels partits polítics que cal considerar com a insuficients ja que només es preocupen bàsicament de com es nomena el director general. Tot i això, és important perquè permet tallar la dependència dels governs, que no es dona ja a cap país de l'Europa occidental.

El pròxim debat parlamentari dels dies 14 i 15 de desembre no es pot convertir en una guerra entre partits de "i tu més" o "comença tu". Per evitar-ho, l'SPC impulsa la veu dels professionals i treballadors dels mitjans públics, tant els estatals

com els autonòmics i locals, per promoure una declaració compartida entre els comitès professionals i d'empresa d'aquests

◆ **El dret a la informació està per sobre de la guerra de partits i del "i tu més encara"**

mitjans. L'objectiu és dibuixar un escenari que permeti veure que per sobre de la guerra de partits hi ha el dret a la informació.

Concentració de fotògrafs a El País

Una cinquantena de fotògrafs es van concentrar el passat dijous dia 2 de desembre en suport dels fotoperiodistes d'El País que han emprès accions legals contra l'empresa per la seva situació laboral irregular. L'acció ha motivat respostes de solidaritat dels treballadors del conjunt del sector.

Ivan G. Costa

L'SPC posa en marxa el pla de formació del 2000

◆ L'SPC està pendent de la resolució de FORCEM sobre la sol·licitud de finançament de cursos de formació continuada per als treballadors del sector de la comunicació. El Sindicat vol fer una crida als periodistes sobre la importància del reciclatge professional, ja que el nostre és un sector en evolució constant i a gran velocitat, i el que avui algú pot pensar que no li fa

falta, demà pot ser imprescindible. El pla de formació del 1999 ha suposat la realització d'una trentena de cursos, tot i que les xifres encara no són definitives ja que s'acaba a finals d'any. A la secretaria del Sindicat hi trobareu més informació sobre els cursos programats, tot i que s'està en disposició d'afrontar qualsevol matèria puntual que interressi.

Estudiants en pràctiques: nous problemes i noves formes d'explotació

◆ Quan encara no hem pogut acabar de convèncer totes les parts de la necessitat d'arribar a un consens i a la signatura d'un document-marc per regular la feina dels estudiants en pràctiques a les empreses de comunicació, se'ns presenta ara un nou problema, que ens fa avinent l'estament universitari. Ara resulta que les empreses, a més d'abusar de la feina gratuïta, en la majoria dels casos, dels estudiants universitaris en pràctiques que canvien aquestes per crèdits acadèmics a les facultats de comunicació audiovisual o de periodisme, ara abusen també de la feina dels estudiants dels "màsters", acadèmies o escoles privades, on també s'imparteixen aquestes matèries a canvi, sovint, de notables quantitats de diners.

◆ **Prensa no diària.** A finals del mes de novembre han començat les negociacions per a la renovació del conveni de premsa no diària. Gràcies a les pressions de l'SPC, per primera vegada sobre la taula de converses hi haurà el tema dels col.laboradors i de les tarifes mínimes. A l'inici de les negociacions, la patronal va mostrar una gran sorpresa perquè els sindicats volguessin parlar dels periodistes.

◆ **El Mundo de Catalunya.** La visita inesperada d'una persona que l'empresa va identificar com un inspector de treball va provocar la ridícula situació que la direcció fes amagar la desena de treballadors sense contracte en una sala per no ser vistos. Això ha fet que la inspecció de treball de veritat s'interessi per l'afer.

◆ **Onda Cero.** L'empresa, ara en mans de Telefónica, ha iniciat una escabexina laboral de les que fan època. A Catalunya això afecta 60 treballadors del total de 106 que hi estan implicats a nivell estatal. Un 40% aproximadament són periodistes.

◆ **Campanya 35 hores** Una representació de l'SPC va participar en les recents mobilitzacions convocades per la Plataforma per les 35 hores per llei a la qual s'ha adherit el Sindicat

◆ **La Vanguardia.** S'han iniciat els tràmits per a la constitució d'una secció sindical a *La Vanguardia*.

◆ **Regió7.** L'empresa editora del diari ha anunciat als treballadors la seva voluntat d'afrontar una reorganització de les categories laborals

◆ **Loteria de l'SPC.** A la secretaria del Sindicat hi ha, com cada any per aquestes dates, loteria de Nadal per a qui en vulgui. El número és 55.132 i costa 500 pessetes.

El SPC s'uneix a una plataforma por la vida de Mumia Abu-Jamal Periodista en el corredor de la mort

El Sindicat ha decidit sumar-se a la campanya en contra de la pena de mort d'aquest activista, intentant incorporar a la campanya la seva tasca com a periodista.

Dardo Gómez

L'any 1982, Mumia Abu-Jamal, periodista i exmembre dels Panteres Negres, dels Estats Units, conegut per la seva crítica a la violència i al racisme de la policia de Philadelphia, va ser condemnat a mort per l'assassinat de Daniel Faulkner, un policia blanc.

Mumia Abu-Jamal havia estat ministre d'Informació dels Panteres Negres als 16 anys i va mantenir aquest càrrec fins a l'obligada dissolució del partit després de la sagnant repressió del Govern, en la qual van ser assassinats 38 dels seus membres i detinguts més de 700. Dissolt el partit, Mumia va prosseguir amb la seva tasca de denúncia de la brutalitat policial, cosa que li va comportar ser elegit president de l'Associació de Periodistes Afroamericans i ser considerat "la veu dels sense veu".

L'any 1981 van succeir els fets pels quals va ser condemnat un any més tard pel jutge Albert Sabo, conegut com "el jutge de la força", ja que ha condemnat a mort més afroamericans que cap altre jutge nord-americà.

Mumia, a la seva celda del corredor de la mort

◆ La Plataforma Cívica va celebrar el 2 de desembre un primer acte en defensa de l'activista

Després de més de setze anys d'investigacions, no hi ha proves que inculpin Mumia clarament per la mort de Daniel Faulkner. S'ha provat que la pistola que duia Abu-Jamal, legalment registrada, no va ser disparada aquella nit i nombrosos testimonis afirmen haver vist una tercera persona abandonant l'escena després dels

trets. Cal afegir altres irregularitats: proves gravades de com la policia va pressionar testimonis perquè declarassin contra Mumia, un jurat compost majoritàriament per persones de raça blanca i favorables a la pena de mort i la negativa del tribunal a què l'acusat pogués defensar-se a si mateix, un advocat d'ofici obligat a defensar-lo tot i que havia rebutjat el cas per inexperiència. Totes les apel·lacions han estat rebutjades pel jutge Sabo, de provada relació amb una associació de policies que va pagar una pàgina del *The New York Times* per fer campanya en favor de la condemna de Mumia.

Per un nou marc legal que reguli la professió

◆ En la darrera reunió del Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP), que es va celebrar al mes d'octubre a Barcelona, es va decidir impulsar la via legislativa per donar un marc legal de la professió que garanteixi els drets professionals més elementals i serveixi per regularitzar la situació laboral dels periodistes. Totes les organitzacions del FOP van coincidir en què la regulació necessària dels periodistes col.laboradors és un tema de quasi impossible solució a la taula de negociacions amb la patronal.

A la mateixa reunió es va decidir la constitució d'un grup de treball integrat per representants de cadascun dels membres per estudiar i elaborar aquest projecte legal com l'estratègia a seguir per aconseguir implantar-lo. Per altra part, es va estar d'acord en què aquest projecte sigui el tema central de la Convenció de Periodistes del 2000, que s'ha de celebrar la pròxima primavera. En aquest sentit, en la reunió del FOP del 30 de novembre es va decidir que la Convenció se celebrarà a Valladolid a finals del mes de maig de l'any vinent o a principis del mes de juny.

A la trobada s'espera la presència d'uns 250 periodistes de tot l'Estat.

L'acomiadament d'un fotògraf a l'ABC mobilitza de nou el col·lectiu, fart de tanta precarietat

◆ L'acomiadament d'un fotògraf de l'ABC ha tornat a mobilitzar el col·lectiu de fotoperiodistes, que han emès un comunicat contra la precarietat laboral, que ha tingut en el cas de David Arquimbau la gota que ha vessat el vas. La secció sindical de Fotògrafs de l'SPC denuncia "els continus abusos i humiliacions que es donen constantment per part de les principals empreses periodístiques com són les editores d'*El País*, *El Periódico*,

ABC, *El Mundo*, *La Vanguardia*, *l'Avui* així com l'escandalosa situació que es produeix a la premsa comarcal".

El manifest reclama "la immediata regulació contractual, l'acompliment de la Llei de Propietat Intel·lectual, la regulació de tarifes per als col.laboradors eventuais i l'estudi de modalitats de contractació per a ells, la regulació de l'accés a la professió i la correcta utilització dels estudiants en pràctiques".

A la gerent d'Edicions Formentera no li agraden les eleccions sindicals

◆ Dies enrera es va produir un fet insòlit a la redacció de les revistes d'Edicions Formentera, empresa que pertany al grup Z i que s'ocupa de publicacions com *Woman* i *Primera Línea*. Es tracta de la irrupció de la gerent de l'empresa, exsecretària personal d'Antonio Asensio, al mig de la redacció per garantir l'acomiadament d'aquell que gosés presentar-se a les eleccions sindicals que acabava de convocar CCOO.

L'SPC critica aquesta vulneració dels drets bàsics dels treballadors comès per Edicions Formentera, i no renuncia al seu dret a impulsar, conjuntament amb CCOO, unes noves eleccions sindicals. El Sindicat exigeix als responsables del grup Z que impedeixin que es reproduïxin situacions com la descrita i que respectin els drets laborals i sindicals dels seus treballadors, tal com ho fan en d'altres empreses del grup editorial.

Per Nadal, la pàgina web de l'SPC

◆ Disposar d'una pàgina web s'ha convertit en la prioritat màxima de l'SPC pel que fa a la política comunicativa. Des de fa uns mesos, un equip de gent està treballant en el disseny del web reunint tota la documentació necessària. El treball esperem culminar-lo abans de final d'any. La pàgina estarà estructurada en cinc grans apartats. El primer es referirà als aspectes històrics, normatius i de funcionament del Sindicat. El segon es farà

ressò de totes les notícies que es generen i dels comunicats públics que emet el Sindicat. El tercer inclourà tot el material documental que disposa el Sindicat: ponències, convenis, propostes legislatives, estudis d'interès... El quart tractarà dels fòrums i plataformes de les quals formem part i el cinquè reflectirà a la xarxa els continguts del *Fil Directe*, tant el mensual de notícies com la revista estàndard. L'adreça web serà www.sindicat.org.

Afília't al sindicat

Nom i cognoms:

NIF:

Situació laboral: Actiu Atur

Empresa on treballa:

Categoria:

Adreça de la feina:

Telèfon:

Adreça particular:

Telèfon:

s'inscriu en el Sindicat de Periodistes de Catalunya i accepta el càrrec al seu compte bancari de les quotes establertes.

Quota mensual en funció dels ingressos nets mensuals: A. Aturats: quota: 500 ptes. B. Fins a 100.000 ptes., quota: 1.100 ptes. C. Fins a 200.000 ptes., quota: 1.600 ptes. D. Fins a 300.000 ptes., quota: 2.100 ptes. E. Més de 300.000 ptes., quota: 2.600 ptes.

Banc / Caixa:

Agència núm.:

Adreça:

Codi postal:

Població:

Província:

Senyors:

Agrairé que s'atenguin, a partir d'ara, els rebuts que periòdicament seran presentats al cobrament pel Sindicat de Periodistes de Catalunya, amb càrrec al meu compte corrent / llibreta núm.

a nom de

Atentament:

Signat (nom i cognoms)

Fil Directe Notícies

Edita: Sindicat de Periodistes de Catalunya
Ronda Universitat, 20, 3er, 1.a
08007 Barcelona
Tel: 934127763
Fax: 934121373
www.spc.periodistes.org
spc@periodistes.org

La proposta de regulació del periodista a la peça

La ponència sobre la necessitat d'un marc legal que reguli les condicions laborals dels mal anomenats "col.laboradors", red denominats en el text com a periodistes a la peça, ha estat elaborada per l'SPC i s'inspira en les legislacions europees més avançades. El document exposa la situació d'aquest col·lectiu a Espanya, convertit en el motor de la precarietat laboral dels periodistes. Argumenta les raons legals que evidencien la relació laboral entre les empreses i els periodistes a la peça, i el greuge que suposa la seva discriminació com a treballadors autònoms per part de la Seguretat Social. En la resolució es demana que la llei estableixi que "tots els periodistes professionals, inclosos els que careixen de contracte escrit i amb cobrament a la peça, que exerceixin la professió dins de l'Estat espanyol han d'estar donats d'alta al règim general de la Seguretat Social". Per delimitar bé l'àmbit, s'entén com a periodista professional "tot aquell l'ocupació habitual i remunerada del qual consisteix en la confecció d'informació mitjançant textos, imatges fotogràfiques o d'altres, gràfics o similars, d'una forma regular per a una o més empreses o institucions que les difonen a través de textos, imatges, gràfics o so sobre qualsevol suport, i sigui quina sigui la seva relació contractual amb aquestes empreses o institucions".

FIL DIRECTE

NOTÍCIES

Número 2

Abril 2000

La Convenció definirà l'estatut del periodista professional

El Fòrum d'Organitzacions de Periodistes ha convocat per als pròxims 26,27 i 28 de maig la celebració de la II Convenció de Periodistes de l'Estat espanyol, a celebrar a Valladolid

F. D.

El Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP) està integrat per les organitzacions de periodistes de CCOO i UGT, la FAPE, el Col·legi de Periodistes de Catalunya i l'SPC, i va celebrar la primera convenció fa dos anys a Cadis. La convocatòria està oberta a totes les organitzacions de periodistes de l'Estat i a qui vulgui acudir-hi a títol personal dins de les normatives reglamentàries establertes pels convocants. En aquesta ocasió s'ha fixat com a objectiu de la trobada la formulació d'un estatut del periodista

professional que, com passa en d'altres països, reuneixi en un únic cos legal les condicions laborals i professionals que han de regular l'exercici de la professió. Les organitzacions del Fòrum consideren que la sanció legislativa d'un document d'aquestes característiques és imprescindible i l'única fórmula per a la preservació dels principis deontològics i posar fre a la creixent precarietat laboral dels periodistes.

El projecte d'aquest document legal dividit en cinc capítols es debatrà durant el dissabte 27 en consecutives meses plenàries. Les conclusions seran

Eduard Farinyes

La primera convenció de periodistes es va celebrar a Cadis

exposades en el plenari del diumenge 28 per a l'aprovació per la Convenció. Les organitzacions del Fòrum faran arribar el document final aprovat per la Convenció de Periodistes a tots els legisladors dels parlaments

estatal i autonòmics, i establirà reunions immediates amb les formacions polítiques per impulsar el projecte de llei que fixi un marc digne per a les relacions professionals i laborals dels periodistes.

EL PROGRAMA

Divendres 26

- 18.00 h.** Entrega de credencials.
- 19.00 h.** Constitució Mesa de Presidència
- 20.00 h.** Sopar d'obertura

Dissabte 27

- 10.00 h.** Mitjans de comunicació públics i

concentració de mitjans

- 12.00 h.** Marc jurídic de la professió.
- 14.00 h.** Dinar
- 16.00 h.** Situació laboral.
- 18.00 h.** Regulació dels periodistes a la peça
- 19,30 h.** Regulació de les pràctiques dels estudiants.

21.30 h. Sopar

Diumenge 28

- 10.00 h.** Conclusions i resolucions de la II Convenció
- 13.00 h.** Clausura de la Convenció pel ministre de Treball

La proposta de marc legal per regular les pràctiques dels estudiants als mitjans parteix del treball fet a Catalunya

◆ El capítol del projectat estatut professional referent a la regulació de les pràctiques dels estudiants de periodisme ha sigut elaborat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya. Al text es descriu l'aprofitament que es fa dels estudiants en llocs d'estructura de producció de les empreses com a mà d'obra gratuïta, i es planteja la necessitat d'un marc legal que corregeixi aquesta situació. Com a fórmula per a aquest marc s'ofereixen els continguts de la proposta acordada entre les principals organitzacions de periodistes i algunes universitats i empreses de Catalunya. Al document es recull, entre altres punts, que les pràctiques no

podran excedir els quatre mesos, que hauran de fer-se durant el període lectiu i que s'exclou fer-les de nit, caps de setmana, festius i vacances d'estiu. Igualment es fixa que els estudiants en pràctiques no superaran el 10% de les plantilles de cada departament o secció, que no han d'ocupar llocs de treball estructural i que només poden percebre dietes per transport o manutenció que en cap cas es poden considerar com a remuneració pel treball. En altres apartats es defineixen les funcions i obligacions del tutor i la participació dels comitès d'empresa com a observadors de les condicions que pactin les universitats i les empreses.

Presentació pública del projecte d'estatut de la professió

◆ Per donar a conèixer al conjunt de la professió la proposta d'Estatut del Periodista Professional que les organitzacions del Fòrum portaran a debat a la II Convenció de Periodistes, el Col·legi de Periodistes i l'SPC han convocat a una trobada informativa i roda de premsa. L'acte tindrà lloc el 26 de d'abril a les 11 del matí a la seu del Col·legi de Periodistes. Al llarg de la sessió s'explicarà quina serà la participació de la delegació catalana a la citada trobada de periodistes d'arreu de l'Estat.

◆ **El Periódico de Catalunya.** La llista de l'SPC ha obtingut, amb set delegats, el suport majoritari a les eleccions sindicals celebrades en aquest rotatiu. Compartiran el comitè d'empresa amb sis representants de CCOO.

◆ **Barcelona Televisió.** Les eleccions sindicals a BTV han suposat l'entrada per primera cop de l'SPC a la representació laboral. Els comicis van atorgar dos delegats de personal de l'SPC i tres de CCOO.

◆ **Eleccions sindicals.** L'SPC està preparant les seves candidatures per a les eleccions sindicals convocades als diaris *El País*, *Avui* i *La Mañana*, que se celebraran al llarg del mes de maig. A *El País* s'està a l'espera de la sentència per la demanda de 3 fotògrafs presentada contra l'empresa i que el judici es va celebrar el passat 10 d'abril.

◆ **Conveni de premsa no diària.** Els sindicats i la patronal han firmat la renovació del Conveni estatal de Premsa no Diària que segueix sense fer cap esment sobre col.laboradors però que introdueix per primer cop clàusules referents als estudiants en pràctiques limitant la jornada i els horaris.

◆ **Nous serveis.** La secretaria de Serveis de l'SPC ha contractat dos nous serveis. El primer és el Centre d'Estètica Aurora Sabater per a tractaments facials i corporals amb assessorament mèdic. 25% de descompte. El segon és BCN Rent a Car amb un 20% de descompte en tots els lloguers de cotxes

◆ **Pla de formació continuada.** FORCEM ha aprovat el pla de formació continuada per al 2000 presentat per l'SPC. Els cursos es posaran en marxa després de Setmana Santa. A la secretaria del Sindicat hi ha informació sobre l'oferta formativa.

I Jornades sobre la Precarietat Laboral dels Periodistes

Reforçar els sindicats, la clau del futur

L'SPC va celebrar els passats 12 i 13 de febrer les I Jornades sobre la Precarietat Laboral dels Periodistes, vinculant-la a la indefensió professional que provoquen sovint unes condicions laborals insuficients. El text que segueix és un resum de les conclusions de les jornades.

Una de les sessions de les jornades, celebrades al Pati Llimona

Les jornades van consistir en la celebració de cinc taules rodones en les quals es va analitzar la transformació que la pràctica del periodisme ha experimentat en els darrers anys i les perspectives de futur de la professió. En la primera sessió es va presentar un informe quasi radiogràfic de la situació als mitjans i el perfil dels qui estan en la precarietat laboral. Així, a la premsa diària, el 40% de la gent que hi treballa està en situació contractual irregular. A la premsa no diària arriba fins al 80%. A la ràdio privada, la precarietat es presenta en forma de sous baixíssims i amb una contractació mercantil. Una altra dada que es desprèn de l'informe és una generalitzada queixa per unes jornades massa llargues.

Davant d'aquesta situació, l'alternativa que es presenta és enfortir l'organització dels treballadors que passa principalment pels sindicats. En el nostre cas, l'SPC és la millor fórmula per lluitar contra la precarietat perquè un sindicat fort permet respostes organitzades i coordinades del conjunt dels treballadors.

La segona sessió va analitzar les implicacions professionals de la precarietat. De les diferents intervencions dels ponents se'n desprenen bàsicament dues conclusions. La primera és que quan més degradades són les condicions laborals dels periodistes, menys capacitat hi ha per fer front a les pressions dels poders polítics i econòmics, quan no de la mateixa empresa. La segona és que l'externalització de determinades tasques de producció no ha de suposar un

augment de la precarietat. Cal trobar models de treball que garanteixin que per una mateixa feina, hi ha d'haver igualtat en les condicions laborals i en les professionals. En aquesta sessió es va tractar especialment el món de la comunicació

local, molt desconegut per la majoria de professionals, i que està, des d'aquest punt de vista, en una situació molt greu. La conclusió, la mateixa d'abans: cal reforçar les estructures organitzatives dels treballadors, és a dir, els sindicats.

La precarietat laboral a Tarragona, a debat

◆ La demarcació de Tarragona de l'SPC ha organitzat per al pròxim dia 13 de maig una nova jornada per debatre la precarietat laboral dels periodistes entre els professionals d'aquestes comarques. La convocatòria de la trobada ve acompanyada d'aquesta imatge feta per un afiliat a l'SPC d'aquestes contrades.

Cap a la Confederació de Sindicats de Periodistes

◆ Els Sindicats de Periodistes de Catalunya (SPC), Madrid (SPM) i Andalusia (SPA) han decidit posar en marxa un procés de constitució d'una organització sindical d'àmbit estatal. Aquesta decisió es va adoptar el passat 15 d'abril en una trobada entre delegacions dels tres sindicats celebrada a Madrid. Actualment aquests

tres sindicats són els únics que existeixen a l'Estat espanyol, tot i que en altres indrets hi ha iniciatives que podrien confluïr en una iniciativa similar. L'encontre tenia com a tema central la discussió d'unes bases de constitució d'una confederació de sindicats de periodistes, un projecte per a la qual hi ha plena

La tercera sessió va repassar el món dels estudiants en pràctiques. Les diferents intervencions van posar en evidència el fet que la majoria d'empreses que utilitza la figura de l'estudiant en pràctiques ho fa per estalviar-se un lloc de treball remunerat, i que sovint les "jornades" dels becaris es fan en horaris no lectius, cosa que topa frontalment amb el concepte de "pràctica universitària". Les alternatives passen per introduir la qüestió en la negociació col·lectiva i per impulsar una reforma legislativa. Igualment, cal desenvolupar una tasca pedagògica, tant a les empreses, com a les redaccions, com a les mateixes universitats.

A la quarta sessió es van analitzar les alternatives que des de l'SPC s'estan impulsant per acabar amb la precarietat laboral al sector, tant a nivell legislatiu, com sindical i professional. Es va presentar l'Estatut del Periodista a la Peça en vigor a França com un referent del que voldríem que s'apliqués a l'Estat espanyol. Es van abordar la defensa dels drets d'autor i les accions legals com una via d'actuació i es va reiterar la necessitat de reforçar les organitzacions dels treballadors.

En la darrera de les sessions es va fer una anàlisi de quin serà en el futur l'horitzó professional. L'impacte de les noves tecnologies és evident però no ho és tant el seu abast. En aquest sentit, es va plantejar la necessitat que els sindicats intervinguin en l'organització dels sistemes productius.

coincidència entre les tres organitzacions. Ja s'ha elaborat un model d'estatuts i una proposta de programa de la confederació, que els tres sindicats estem estudiant des de finals del mes de març i que van començar a ser debatuts en la citada reunió del dia 15 d'abril. A la trobada es van buscar fórmules per donar suport a les iniciatives que hi ha a d'altres punts de l'Estat espanyol. A Valladolid serà un bon lloc per seguir avançant en aquest terreny.

◆ Un centenar de fotògrafs de premsa van cremar material gràfic de la seva propietat al mig de la Rambla de Barcelona en un acte públic de protesta per la constant violació dels drets d'autor. L'acte va ser convocat per la secció sindical de fotògrafs de l'SPC

Anna Gimenez

Fil Directe Notícies
Edita: Sindicat de Periodistes de Catalunya
 Ronda Universitat, 20, 3er, 1.a
 08007 Barcelona
 Tel: 934127763
 Fax: 934121273
 www.sindicat.org
 spc@sindicat.org

Aflia't al sindicat

Nom i cognoms: Banc / Caixa:

NIF: Agència núm.:

Situació laboral: Actiu Atur Adreça:

Empresa on treballa: Codi postal:

Categoria: Població:

Adreça de la feina: Província:

Telèfon: Senyors:

Adreça particular: Agrairé que s'atenguin, a partir d'ara, els rebuts que periòdicament seran presentats al cobrament pel Sindicat de Periodistes de Catalunya, amb càrrec al meu compte corrent / llibreta núm.

Telèfon: a nom de

s'inscriu en el Sindicat de Periodistes de Catalunya i accepta el càrrec al seu compte bancari de les quotes establertes. Quota mensual en funció dels ingressos nets mensuals: A. Aturats: quota: 500 ptes. B. Fins a 100.000 ptes., quota: 1.100 ptes. C. Fins a 200.000 ptes., quota: 1.600 ptes. D. Fins a 300.000 ptes., quota: 2.100 ptes. E. Més de 300.000 ptes., quota: 2.600 ptes.

Atentament:
 Signat (nom i cognoms)

SPC

Sindicat de
Periodistes de
Catalunya

www.sindicat.org: com és i com funciona la pàgina web del Sindicat

◆ L'SPC està present a la xarxa de les xarxes des del 1997. Ara però podeu navegar pel Sindicat amb més rapidesa i trobar la informació amb més facilitat gràcies a un nou disseny. L'entrada a la Web us dona la benvinguda i us permet saber què és l'SPC: També podeu fer història, conèixer els Estatuts o els serveis que el Sindicat ofereix als seus afiliats. A l'apartat d'Informacions hi trobareu les notícies que afecten els periodistes i els mitjans de comunicació. En el darrer apartat, Documents, hi trobareu lleis que afecten la professió, entre altres informacions.

L' SPC al Congrés de Periodistes Catalans

◆ En el marc del IV Congrés de Periodistes de Catalunya, que se celebrarà els pròxims dies 24 i 25 de novembre a la Universitat Central de Barcelona. El Sindicat de Periodistes de Catalunya convoca una roda informativa i de debat sota el títol *Solucions sindicals als problemes professionals*. Durant l'acte, que es farà el dissabte dia 25 al matí, s'exposaran les raons de la situació actual de precarietat laboral i professional, i els acords aconseguits a la Convenció de Periodistas de Valladolid sobre col·laboradors, estudiants en pràctiques i mitjans públics. També s'informarà els assistents sobre els continguts del projecte d'Estatut del Periodista Professional que està elaborant el Foro de Organizaciones de Periodistas del qual formen part l'SPC, el Col·legi de Periodistes, la Federació d'Associacions de Premsa d'Espanya i les organitzacions de periodistes dels sindicats CCOO i UGT. Finalment, també s'analitzarà la nova situació en l'organització dels periodistes de l'Estat espanyol que s'obtindrà a partir de la constitució de la Confederació de Sindicats de Periodistes prevista pel mes de febrer del 2001. Per exposar aquesta nova organització professional la taula de ponents comptarà amb la participació de periodistes dels sindicats de Madrid i d'Aragó.

FIL DIRECTE

NOTÍCIES

Número 3
Setembre 2000

L'organització estatal de periodistes neix al febrer

La Confederació de Sindicats de Periodistes (CSP) ja és un fet i només ha calgut anunciar la seva constitució perquè ja s'hagi convertit en un estímul per activar les vocacions sindicals de molts periodistes de la resta de l'Estat espanyol.

Després de la constitució de la Comissió Gestora de la CSP, el passat mes de maig a Valladolid, pocs dies després, el 13 de juny, es va constituir a Logroño la gestora del Sindicato de Periodistas de La Rioja (SPR) i el 22 del mateix mes en una assemblea

sol·licitaven. En tots dos casos vam poder comprovar l'entusiasme i la disposició de tots ells pels seus projectes. A Logroño la reunió va aplegar mig centenar de companys i a Palma prop de vuitanta professionals arribats des de diferents punts de l'illa van donar el seu suport al projecte per crear una gestora àmplia amb la presència de periodistes de tots els sectors de la professió.

Malgrat el període estival, els companys no han perdut l'entusiasme: la gestora del Sindicato de Periodistas de Aragón (SPA) ja està acabant la seva feina i ha anunciat la celebració del seu congrés constituent per al pròxim 30 de setembre a Saragossa. Mentrestant, la gestora de les Illes Balears avançava que la constituent del SIPIB podria celebrar-se el novembre.

El mateix 30 de setembre,

Josep Puig

La gestora de la CSP es va constituir a Valladolid

en coincidència amb el congrés del SPA, hi haurà la reunió de la gestora de la Confederació a la capital aragonesa per debatre el seu estatut i objectius. És probable que aquest mateix dia també es fixi la data del Congrés Confederal, que hauria de ser abans del febrer. Com que és molt probable que en aquestes dates ja s'hagi creat

com a mínim un nou sindicat, la Confederació de Sindicats de Periodistas comptarà a l'hora del seu naixement amb set sindicats autonòmics adherits i una afiliació global que pot superar els 1.500 periodistes. Una xifra històrica i que en altres formes organitzatives resulta inimaginable per la nostra professió.

◆ **El Congrés Confederal podria comptar amb set sindicats autonòmics**

a Palma de Mallorca va quedar organitzada la gestora del Sindicat Independent de Periodistes de les Illes Balears (SIPIB).

L'SPC ha participat en aquestes dues assemblees per aportar la informació que els companys i les companyes ens

aquestes garanties són elementals i imprescindibles per protegir el dret elemental dels ciutadans a rebre una informació veraç i completa. Al mateix temps, s'ha establert que el projecte de llei que s'està elaborant ha de tenir en compte uns mínims laborals obligatoris, com són la declaració dels col·laboradors al règim general de la Seguretat Social i la regulació dels estudiants en pràctiques, per establir unes bases d'estabilitat que garanteixin l'exercici lliure de la professió. En aquests moments, l'Estat espanyol és un dels escassos països del nostre entorn que no té cap llei com aquesta fonamental per als ciutadans.

L'Estatut del Periodista Professional ja està en marxa

◆ D'acord amb el mandat de la II Convenció de Periodistas de Valladolid, celebrada el mes de maig passat, ja s'ha constituït dintre del Foro de Organizaciones de Periodistas la comissió redactora del projecte d'Estatut del Periodista Professional. Després de defensar durant anys que "la millor llei de premsa és la que no existeix" la realitat de la falta de regularització actual de la professió i la manipulació informativa ha fet que durant la Convenció s'hagi arribat de forma unívoca a reconèixer la necessitat de reclamar una legislació com a única forma efectiva per defensar els drets professionals dels informadors. En aquest sentit s'entén que

Vaga d'EFE el 5 d'octubre

◆ El 4 de juliol el Comitè Intercentres de l'Agència EFE va convocar, amb el suport de l'SPC, una vaga de dues hores per torn a tots els centres de treball de l'empresa, tant a l'Estat Espanyol com a l'estranger, pel 5 d'octubre. L'aturada es fa per la incapacitat de la direcció d' EFE de tirar endavant un conveni col·lectiu que reculli la recuperació del poder adquisitiu. Els sous del miler

de treballadors de l'agència propietat del Patrimoni del Estado estan congelats des del 1996 i immersos en un Expedient de Regulació que permet l'acomiadament del 20% de la plantilla. Els treballadors de l'agència demanen una actualització salarial digna. El Comitè Intercentres i els sindicats demanen també un projecte clar de futur que inclogui la creació d'un estatut propi.

◆ **Neix un nou diari digital** en català. El periodista Xavier Rius és el director del nou diari en català www.e-noticies.com. El projecte compta amb el suport tecnològic i financer de l'empresa especialitzada Power Gallery i té previst realitzar una inversió inicial de 25 milions de pessetes. La plantilla està formada per set persones entre redacció, administració i publicitat i ha arribat a acords amb altres mitjans electrònics.

◆ **Eleccions sindicals a La Mañana.** El 5 de setembre es van celebrar eleccions al diari la Mañana, de Lleida, en les que l'SPC va obtenir la representació total del Comitè de Empresa. Amb aquestes eleccions s'inicia una nova etapa en la que l'objectiu és fer fixos tots els treballadors temporals.

◆ **Continuen els acomiadaments a Media Park.** L'empresa Telemàtic (Media Park), continua acomiadant i no renovant els contractes malgrat la promesa que van fer els directius de l'empresa de no prendre més represàlies per la qüestió de les eleccions. El Comitè d' Empresa d'UGT diu que no pot fer res perquè, tres mesos després de celebrar-se les eleccions sindicals, encara no s'ha constituït.

◆ **L'SPC és majoritari a l'Avui.** El Sindicat de Periodistes de Catalunya va obtenir sis dels nou representants al Comitè d'Empresa del diari Avui en les eleccions celebrades el 28 de setembre. Els altres tres representants dels treballadors en el nou comitè són de CCOO.

◆ **L'SPC crea la secció sindical de teletreballadors** per abordar la problemàtica, cada vegada més accentuada, d'aquest nou sector laboral.

Fil Directe Notícies

Edita: Sindicat de Periodistes de Catalunya
Ronda Universitat, 20, 3er, 1.a
08007 Barcelona
Tel: 934127763
Fax: 934121273
www.sindicat.org
spc@sindicat.org

La patronal de premsa diària vol imposar un conveni marc a la seva mida

Quan els sindicats majoritaris i la patronal de premsa van començar les negociacions del Conveni Marc de Premsa Diària i Agències Informatives, fa un parell de mesos, ja s'endevinava una llarga negociació perquè les postures eren molt distants. Passat aquest temps, s'ha vist que les diferències entre les parts són més que això.

Una redacció d'un diari de Barcelona

Campanya

Mentre que els sindicats, amb bon criteri, volen un conveni que abordi totes les qüestions de precarietat laboral i professional que hi ha dintre del sector: col·laboradors, treballadors a peça, hores extraordinàries, teletreball, i becaris entre moltes d'altres, com els estatuts de redacció i els comitès professionals, la patronal no vol saber-ne res i ha presentat una proposta de Conveni purament administratiu, per sortir del pas.

Sembla mentida que una patronal de premsa que fins avui no ha volgut constituir-se com a tal, ho faci ara amb una proposta de conveni que no solucionarà cap dels problemes que té plantejats el sector. I no és que es tanqui en banda amb un tema en concret, sinó que sembla que no vol abordar-ne cap.

Per posar-ne uns quants exemples concrets, en el tema referent a categories sembla que els diaris els facin gent que no són periodistes. Entre d'altres raons perquè no volen

abordar el tema de les categories professionals, sinó que en la seva plataforma proposen grups professionals on els que de veritat fan el diari pràcticament ni apareixen. Entenem que no es pot acceptar col·locar la majoria dels redactors als grups I i II, els més baixos de categoria i per extensió de salari. Costa de creure que en aquests dos grups hi hagin els auxiliars de redacció, els fotògrafs, els ajudants de redacció, el redactors B i els redactors de segona.

Podem entendre que, quan es comença a treballar en un diari, és necessari un rodatge, però el que no entenem és que es vulgui posar a tothom en aquests grups, i el més greu és que es vulgui fer per sempre.

Potser és convenient recordar que les modalitats contractuals són moltes diverses, però que totes estan sotmeses a unes categories bastant ben definides, cosa que sembla oblidar la patronal. I en el cas dels redactors en pràctiques, l'Estatut dels Treballadors defi-

neix molt clarament els requisits per accedir a aquest tipus de contractació. Però això no és suficient, i per tant es treuen de la màniga un contracte de formació, fins a tres anys de durada, amb un sou que va del 65% al 80% del salari mínim garantit i amb el següent argument: "Considerant que l'objecte d'aquest tipus de contractació és l'adquisició, per part del treba-

potser per fer un diari no es necessiten redactors sinó gent que estigui a peu d'obra i a baix preu per aprendre l'ofici? Esperem que la sensatesa s'instal·li a tot arreu, perquè si no, on queda la independència professional i el deure dels informadors a transmetre informació lliure i veraç?

A part d'això, que és molt greu, també volen suprimir l'antiguitat dels nous treballadors que s'incorporin a l'empresa, i als que ja hi són, volen que aquest concepte passi a denominar-se Complement Personal de Conveni. Hi ha més coses, com per exemple la jornada, que posen de dilluns a diumenge com si els treballadors de premsa no tinguessin dret a descansar els caps de setmana.

Això és el començament, però des del Sindicat de Periodistes de Catalunya estarem molt atents a l'evolució d'aquest conveni, i en la mesura de les nostres forces lluitarem perquè la dignitat dels informadors sigui respectada i no torni a ser trepitjada.

El Conveni marc ha de regular totes les modalitats contractuals

llador de la formació teòrica pràctica necessària per realitzar adequadament un ofici o un lloc de treball que requereix un determinat nivell de qualificació, els contractats no tindran la titulació necessària per realitzar un contracte en pràctiques". Això vol dir que és millor formar periodistes al gust de l'empresa que agafar joves llicenciats?

Formació: una eina del tot necessària

◆ Els cursos de Formació que cada any realitza el Sindicat han tingut fins ara un seguiment prou important des de totes les empreses, i per part dels treballadors que s'han adherit als plans promoguts per l'SPC. Des d'aquest vessant, es pot dir que la formació ha tingut una bona acollida entre els nostres afiliats i entre el conjunt de treballadors que hi han participat. Encara que la formació del Forcem no és una formació reglada, les matèries que s'hi imparteixen estan encaminades a una formació puntual i pràctica. Els cursos pretenen cobrir tant les necessitats que puguin tenir els alumnes per desenvolupar la seva feina a l'empresa com els interessos particulars del mateix alumnat.

Un dels avantatges que té aquesta formació, i que ha estat la preocupació principal del Sindicat, és que la formació arribi al major nombre de persones possible. Per això, molts dels cursos que s'han fet han estat impartits en els mateixos centres de treball, portant a les empreses els professionals i les eines necessàries per impartir-los, des d'ordinadors portàtils fins a màquines més sofisticades pels cursos de disseny gràfic. Això ha fet que l'índex de participació hagi estat bastant elevat en la majoria dels cursos programats. Pel que fa al pla 2000, els cursos ja han començat a un bon nombre d'empreses, i la creació de pàgines web i la informàtica han estat les matèries més sol·licitades pels alumnes.

El programa del pla del 2001 està a punt de sortir, i esperem que la participació en aquest nou curs sigui tan bona com en els anys anteriors. Us volem recordar que a través del Forcem es pot fer

qualsevol tipus de curs sempre que es compleixin les condicions que marca aquesta entitat i que la matèria estigui relacionada amb el món de la comunicació i les noves tecnologies.

Aflia't al sindicat

Nom i cognoms:	Banc / Caixa:
NIF:	Agència núm.:
Situació laboral: ☐ Actiu ☐ Atur	Adreça:
Empresa on treballa:	Codi postal:
Categoria:	Població:
Adreça de la feina:	Província:
Telèfon:	Senyors:
Adreça particular:	Agrairé que s'atenguin, a partir d'ara, els rebuts que periòdicament seran presentats al cobrament pel Sindicat de Periodistes de Catalunya, amb càrrec al meu compte corrent / llibreta núm.
Telèfon:	a nom de
s'inscriu en el Sindicat de Periodistes de Catalunya i accepta el càrrec al seu compte bancari de les quotes establertes.	Atentament:
Quota mensual en funció dels ingressos nets mensuals: A. Aturats: quota: 500 ptes. ☐ B. Fins a 100.000 ptes., quota: 1.100 ptes. ☐ C. Fins a 200.000 ptes., quota: 1.600 ptes. ☐ D. Fins a 300.000 ptes., quota: 2.100 ptes. ☐ E. Més de 300.000 ptes., quota: 2.600 ptes. ☐	Signat (nom i cognoms)